omont
a
tor
ica

Wiadomość Genealogiczna o Domie BRZOSTOWSKICH Od weyścia z Polſki do Litwy.

Nobilitas ſola eſt atque unica Virtus.
Juvenal: Satyr. 7.

DRUKOWANA
Roku Tyſiąc ſiedmſet ſiedmdzieſiąt ſzóſtego.

Kto się na samym Szlachectwie zasadza,
W cudze się stroi zasługi y zwodzi
Czcią, która z niego wcale niepochodzi.
Niech się wzrok niećmi tym próżnym pozorem;
Cnota jest serca szlachetnego wzorem:
Jeśli ci sławni krew Przodkowie dali,
Pokaż gorliwość tę, którą pałali;
Tę miłość chwały, ten wstręt od niecnoty;
Czy praw postrzegasz, nie krzywdzisz sieroty,
Możeszli pokoy twóy poświęścić sławie,
Y spać bez dachu w pancerzu na trawie?
Z tych pewnie uznam twe szlachectwo śladów:
Licz Jednowładzców wielkich za swych Dziadów.

Despréaux.

PRZEDMOWA.

Bądź uprzedzenie y ciemność dawnych wieków, bądź przyrodzona ludzkiemu umyſłowi zacności ſwey miłość powodem wielu do tego była; że aby tym okazalſzą ſwojey rodowitości ſprawili zaletę, jedni z Perſów, drudzy z Greków lub Rzymian, inni z właſnych w ſtarożytności y naſtępnych czaſach Bohaterów y Mocarzów, inni nawet z bajecznych w pogańſtwie Bóſtw wyprowadzać Przodków ſwych uſiłowali. Omamienie te nayczęściey z podchlebſtwa y próżney chluby pochodzące znalazło łacny przyſtęp y w naſzym kraju, gdzie wkorzeniony zdawna nałóg wiele o ſwym ſzlachectwie trzymać, y one prawie nad ſłońce wynoſić, y gdzie światło nauk

nierychło poznać daiące się ujęło sposobnosci Polakóm bardziey oręża jak pisma w pierwiastkach pilnującym, dostateczną w tey mierze Potomkòm swym zostawić wiadomość.

Daleki od uprzedzenia y podłym zawsze brzydzący się podchlebstwem, nie szperając w niedostępnych starożytnych wieków ciemnościach, w których nayzacnieyszych Famili po większey części początki zostają, przedsięwziąłem opisanie Genealogiczne Domu BRZOSTOWSKICH od weyścia ich z Polski do Litwy, namieniwszy wprzòd nieco o herbie, którego dziś używają.

Dzieło to szczupłe wprawdzie w sobie samym, ile krótkość za cel ma-

mające; niemałey jednak potrzebowało baczności y pracy chcąc ſprawiedliwie opiſać charakter y czynności Osob znamienitych, y gdzie rzecz wyciągała, użyć krytyki. Trzeba było nie jedne przeyrzeć *Archivum*, po Kościołach y grobach pamiętnych ſzukać napiſow, Biblioteki zwiedzić, rozmaite manuſkrypta y dyaryuſze czytać, Herbopiſow y Panegiryſtów, w czym ſię unieśli, roztrząſnąć, aby grunt prawdy zoſtał ocalony.

Spodziewam ſię, że to przedſięwzięcie moje nietylko rzeczą będzie przyjemną Familii: mieć na pogotowiu dowodną o Przodkach ſwoich wiadomość, ale oraz y pożyteczną; widząc jakiemi drogami, to jeſt cnotą y wiernością niepoſzlakowaną

przy-

przyſzli do wyſokich w Oyczyznie prerogatyw. Spodziewam ſię, że y każdy ſzlachetnie urodzony dzieło to czytający uważy y pomiarkuje, że chcąc być w kraju ſwym poważanym, niedoſyć jeſt na ſamym ſzlachetnego urodzenia zaſzczycie zaſadzać ſię.

Zoſtawuję w tym dziele mieyſce dla żyjących z Imienia Oſób, ażeby zachodzące w Urzędach odmiany, tudzież intereſſujące Familią lub powſzechność, życia ich y ſpraw okoliczności rozſądny y prawdę kochający Czytelnik mógł ſobie dopiſać.

WIADOMOŚĆ POPRZEDZAIĄCA
O
HERBIE DOMU
BRZOSTOWSKICH
w W. X. Lit:

HERB, którego używa Dóm BRZOSTOWSKICH w Wielkim Xięſtwie Litewſkim oſiadłość ſwoją mający, jeſt ſtrzemie złote w polu czerwonym, w hełmie nad koroną pięć piór ſtruſich. Nadany jeſt od *Boleſława Chrabrego* na początku ſwego panowania około Roku P. 999.

999. Okoliczność nadania tego herbu *Niesiecki* Tom: 4. p. 227. przywodząc *Bielskiego*, *Paprockiego*, y *Okolskiego*, opisuje. Nie wchodzę w długie roztrząsanie y krytykę tego z tradycyi opisania, ale chcąc wierności Pisarzóm przyzwoitey w niczym nie ubliżyć, kładnę słowa tegoż *Niesieckiego*,, Gdy *Bolesław* ,, *Chrabry* Król Polski Ruskie Prowincye ,, woyną przycisnął, trafiło się jednemu ,, z jego Kawaleryi, że w samey utarczce koń pod nim szwankowawszy nie,, tylko że szyję złamał, ale też y no,, gę Rycerzowi w strzemieniu uplątał. ,, Przypada w tym nieprzyjaciel już jak ,, na pewny obłów; postrzegł wiszące,, go nad zgubą swą adwersarza Kawa,, ler, y niemogąc tak prędko nogi u,, więzioney wyzwolić, strzemie z rze,, mieniem urwawszy, nieprzyjacielowi ,, orężem się składa tak silno z niem się ,, scinając, że go też trupem położył; ,, na konia potym jego wsiadłszy, gdy

,, je-

„ jeſzcze daley dobywa nogi z ſtrzemie-
„ nia, tym czaſem drugi go adwerſarz
„ najeżdża tak nagle, że czaſu tyle nie-
„ miał, żeby był ſzabli na niego dobył;
„ przetoż ſtrzemieniem na rzemieniu wi-
„ ſzącym w twarz go ſrodze ugodził,
„ y poymanego przed Królem ſtawił;
„ za co w herbie ſtrzemie noſić y jemu
„ y Sukceſſorom jego pozwolił *Bole-*
„ *ſław Chrabry.*

Potomkowie tego Kawalera od nadanego jemu herbu naypierwiey *Strzemionowie* czyli *Strzemieńczykowie* byli nazywani, jako wnieść łacno można z pochwały, którą daje Domowi temu *Skrobiſzewſki* Kanonik Lwowſki piſząc *in vit. Archi-Ep. Leopolien.* w te ſłowa: *Benedixit Dominus Domui Stapedianæ admodum, quia ſic honoratur, quem Rex Coeli & terræ voluerit honorare, nimirum ut aſſideat indomito equo, & ut primi ſervorum ducant eum.*

Nie-

Nieſiecki Tom. 4. p. 228. y *Okolſki Orb: Polon:* Tom. 3. p. 184. tudzież *Długoſz* Tom. 1. p. 282. y *Solignac* Tom. 1. p. 184. pod rokięm 1076. wſpominają o Małgorzacie żenie Mikołaja z Zemboczyna herbu *Strzemie*, która pod niebytność Męża ſwego przez lat kilka dla ochronienia dobrey ſwey ſławy na wieży u Kościoła w *Zemboczynie* z ſioſtrami ſwemi mieſzkała, po powrozie ſobie pokarmy ze dworu przynieſione windując poty, poki mąż jey z *Bolesławem Smiałym* z pod Kijowa niepowrócił. Za *Kazimierza* W. Króla Polſkiego, że Familiantów herbu *ſtrzemie* ſiła w Wołoſzech poległo, Swiadczą *Paprocki y Miechowita lib.* 4.

Chmielowſki y Skrobiſzewſki *in vit: Archi-Epiſc: Leopol.* wzmiankę czynią o *Jakubie Strzemieńczyku* Arcy-Biſkupie Halickim (która to godność y Katedra Arcy-Biſkupia do Lwowa jeſt potym

prze-

przeniesiona.) Był on pierwiey Franciszkanem, został Arcy-Biskupem w r. 1392. umarł w r. 1411. Ciało jego leży we Lwowie w Kościele XX. Franciszkanów z tym nadgrobkiem: *Jacobus Archi-Episcopus Haliciensis ortus Streparum Nobili Polona Familia ex ordine S. Francisci ob præclaras animi dotes assumptus, Ecclesiæ Pastor, Reip. Senator, Patriæ tutor, Regni Custos, bonus, prudens, fidelis, vigilans, multisq; heroicis virtutibg illustris, Consumptus laboribus vitam mortalem in Cœlestem mutavit An.* 1411. *in Templo S. Crucis apud suos Fratres tumulari voluit, integer pelle sua An.* 1619. *ornatu & insignibus Archi-Episcopalibus repertus, in eodem loco An.* 1626. *ab iisdem Fratribus est repositus.* Niesiecki także w Katalogu Lwowskich Arcy-Biskupów daje temuż Jakubowi za Herb *strzemie* pisząc Tom. 1. p. 25. w te słowa: Szó-

„ sty

„ ſty Jakub herbu *ſtrzemie* Zakonu S. „ Franciſzka Arcy-Biſkup Halicki umarł Roku 1411.

W porządku Arcy.Biſkupów Lwowſkich dzieſiąty idzie Grzegorz *Sanoceus* herbu *ſtrzemie*, o którym *Nieſiecki* przywodząc *Bielſkiego* fol: 380. *Kromera* lib: 21. *Sarnickiego* lib: 7. piſze, iż zakończywſzy chwalebnie Szkoły, y w Akademii Krakowſkiey Laur Doktorſki odebrawſzy z Władyſławem Jagiełłonowiczem Królem Polſkim y Węgierſkim na Turków ſię wyprawił, y po owey nieſzczęśliwey pod *Warną* utarczce ledwie życie unioſł. Powróciwſzy jednak do Oyczyzny znowu za Kazimierza Jagiełłonowicza w obozie był pod Wrocławiem; lecz wkrótce obrawſzy ſtan duchowny Kanonikiem nayprzód, a potym w r. 1451. Arcy-Biſkupem Lwowſkim zoſtał. *Miechowita* piſząc o dzielności Grzegorza, tak go chwali: *Vir arte & marte*

marte. Umarł w *Kąkolnikach* w Roku 1479.

Fundacya Kościoła S. Jakuba na Kazimierzu Przedmieściu Krakowſkim w r. 1462. czyniona *Strzemieńczyków* już rozrodzonych y rozmaitych Imion Domy formujących wſpomina. Zapiſu funduſzowego na erekcyą tego Kościoła całą rzecz wypiſuje *Paprocki*, którego ſam początek tylko ſię tu kładzie: *Nos Nicolaus de Korzenna in Chodel reſidens Caſtellanus Czechovienſis cum Fratribus, Nicolaus Buczyńſki de Olſzyny cum Fratribus, Jacobus de Trzecieſz cum Fratribus, Albertus Jeżowſki cum Fratrib9 de Grabowa, Joannes de Szalowa cum Fratribus, Stanislaus de Zamboczyn cum Fratribus, Stanislaus de Kijany, Jacobus de Sułow cum Fratribus, Nicolaus de Leta cum Fratribus & Chriſtinus quondam de Wroblowice Hæredes &c.*

Z te-

Z tego daje się widzieć, że naypryncypalnieysze *Strzemieńczyków* siedlisko było w Województwie Krakowskim, zkąd potym do innych się przenosząc brali pospolicie nazwiska od dóbr, których byli dziedzicami.

JAN z Brzostowa herbu *Strzemie* Kanonik Gnieznieński żył w R. 1443. jako świadczy Damalewicz *in vitis Archi-Episcop: Gnesnen: p.* 112.

GABRYEL z Krakowskiego podpisał Elekcyą *Jana Kazimierza*, JAN z Sandomirskiego y KAZIMIERZ dziedzic na *Brzosteczku* z Bełzkiego podpisali Elekcyą Augusta II. *Niesiecki*.

JX. *Sobolewski* w dedykacyi książki swojey przypisaney ADAMOWI BRZOSTOWSKIEMU Kasztelanowi Połockiemu wyprowadza Genealogią DOMU BRZOSTOWSKICH z *Ligęzów*, którą

wy-

wyczerpnął z Autentycznych dokumentów konserwujących się w Archivum Domu, które odemnie były przeyrzane, gdzie też znalazłem opisanie *Brzostowca*. Zasadza się on naybardziey na dziale, którego tylko kopią widziałem, ponieważ sam Autentyk dostał się JJ. PP. Przyłuskim, którzy są Possessorami *Brzostowca* w Województwie Rawskim. Treść wzmiankowanego działu tak się ma: Kasztelan Sochaczewski *Ligęza* między Synów podzielił dobra swe, to jest: *Brzostowiec*, *Swidno*, *Stamirowicze*, *Błędow*, od których dóbr wzięły potym nazwiska Domy BRZOSTOWSKICH, Swidzinskich, Stamirowskich, Błędowskich: Lecz gdy ci wszyscy jednymże Herbem *Pułkozicem* jako y *Ligęzowie* pieczętują się; zachodzić może niejaka trudność w tym, że BRZOSTOWSCY w W. X. Lit. osiadłość mający innego herbu używają: ale ta trudność niepowinnaby wiele zami-

mitrężać, gdyż y inne dotąd widziemy wielkie Domy, które z jednegoż początku pochodzą, jednakże różniących się między sobą herbów używają.

Dóm Ligęzow dobrze w Kościele y w Oyczyźnie z dawnych wieków zasłużony godzien jest, ażebym wspomniał o Mężach, których wydał, wielką Cnotą y wysokiemi Urzędami znamienitych; z liczby których Dobiesław Ligęza był Kasztelanem Krakowskim w Roku 1379. Jan Ligęza Wojewoda Łęczycki w Roku 1395. STANISŁAW Wojewoda Łęczycki w Roku 1399. JAN II. wprzód Kasztelan, a potym Wojewoda Łęczycki w R. 1401. ten się pisał na Niewiarowie, od którego Dóm Niewiarowskich pochodzi. JANISŁAW Biskup Płocki w Roku 1367. MIKOŁAY Kasztelan Sądecki w Roku 1540. PIOTR Kasztelan Czechowski, FELIX Kasztelan Zarnowski. MIKOŁAY II. Kasztelan pierwiey Czechowski, potym Za-

wi-

wichoſtſki, na oſtatek w Roku 1587. Kaſztelan Wiślicki, Staroſta Biecki y Zydaczowſki, ktory umarł w Roku 1603. maiąc lat wieku ſwego 70. pochowany w Bieczu, gdzie na nagrobku jego czytać, jako świadczy *Starowol: monum: Sarmat:* tę pochwałę: *Belli paciſque artibus clarus, quinque Poloniæ Regibus ob fidem, induſtriamque percarus, tota vita a vino abſtemius, magna in amicos hoſpitalitate.* MIKOŁAY Spytek Syn Jego Kaſztelan Sandomirſki, Staroſta Biecki, Robczycki, Zydaczowſki w Roku 1637. Còrka Jego Pudencyanna z Zofii Kraſińſkiey Woiewodzanki Płockiey zrodzona DOMINIKOWI WŁADYSŁAWOWI Xiążęciu Zaſławſkiemu Wojewodzie Krakowſkiemu zaślubiona umarła w Roku 1648. Druga Córka z teyże Zofii Konſtancya doſtała ſię w dożywotnią przyiaźń JERZEMU Xciu Lubomirſkiemu Marſzałkowi W. Koronnemu y Hetmanowi Polnemu.

Zygmunt Ligęza Podczaſzy Koronny Staroſta Lwowſki, Krzepicki y Tyſzowiecki Brat MIKOŁAJA Kaſztelana Wiślickiego umarł w Roku 1559. ktòrego Sioſtry Anna Odnowſka Wojewodzina Krakowſka ſterilis, Elżbieta Koniecpolſka Kaſztelanowa Sieradzka *Okol: Tom:* 1. *pag:* 219. KAZIMIERZ z Zawad Kaſztelanic Czechowſki. STANISŁAW Dziedzic na Rudzie y Przecławiu Kaſztelan Zarnowſki, Stta Lubaczowſki, ktòrego Córki Elżbieta była za Firleiem Kaſztelanem Bieckim, druga za STEFANEM Koniecpolſkim,umarł w Roku 1555. *Starovol: monum: p.* 440. FELIX Arcy-Biſkup Lwowſki umarł w Roku 1560. o którym to napiſano za świadectwem Skrobiſzewſkięgo *in vit: Archi-Ep: Leopol: Quo non ſeptemtrio totus religione tulit, aut pietate priorem.* HERMOLAUS Ligęza Podſkarbi W. Koronny, Staroſta Holſztyńſki, Samborſki y Drohobycki był wprzód Ka-

fztelanem Zawichoftfkim, potym Sędomirfkim. Córka Jego Maryanna była pierwfzym ślubnym związkiem za Janem Karolem TARŁEM Kafztelanem Wiślickim, powtórnie za Samuelem Karolem Xiążęciem Koreckim oftatnim z tego Domu, Umarł Hermolaus w Roku 1632,

Mniemaią niektórzy, że Dom LIGĘZOW bierze fwòy początek od Lingwiniewiczów Xiążąt Mścifławfkich Herbu *Pogonia* tmo. Szliby zatym LIGĘZOWIE od Siemiona LINGWIENA Brata JAGIEŁŁOWEGO Xiążęcia Mścifławfkiego. Dom Xiążąt LINGWIENIEWICZOW długo kwitnął y utrzymywał fię w W. X. Litt: ale jak Michał LINGWIENIEWICZ Xiąże Mścifławfki ftoiąc przy ftronie Kniazia Michała GLIŃSKIEGO w Roku 1508. z Xięftwem Mścifławfkim Mofkwie fię poddał, o żadnym LINGWIENIEWICZU więcey niemafz wzmianki. Oprócz tego, iż nieznayduię, aby który z

LIGĘZOW wziął jaką w Litwie Sukcesſyą po LINGWIENIEWICZACH, y miał w niey kiedy Dobra, zdaie mi ſię, iż to zdanie zaſadza ſię ſzczegulnie na nieiakimś podobieńſtwie Imienia LINGWIENIEWICZOW y LIGĘZOW.

Namieniony wyżey X. SOBOLEWSKI wſpomina o MARCINIE BRZOSTOWSKIM Arcy-Biſkupie Gnieźnieńſkim od MIKOŁAIA III. w Witerbie na tę godność wynieſionym. Ten to jeſt MARCIN Profeſſyą Dominikan, nauką y wielą wydanemi na świat dziełami ſławny, ktòry na obięcie Arcy-Biſkupſtwa Gnieźnieńſkiego do Oyczyzny powracaiąc umarł w Bononii w Roku 1279. Ciało jego tamże w Kościele Dominikańſkim pochowane z tym na nagrobku napiſem: *Hic jacet Frater Martinus Polonus Ordinis Prædicatorum Archi-Epiſcopus Gneznenſis.* Bzovius pod Rokiem 1278. *n.* 32. *Annal: Eccl:* piſze, iż widział w Bononii mieyſce, gdzie cia-

ciało tego Prałata jeſt złożone, y tę krótką nagrobku jego inſkrypcyą. Piſał o nim Bielſki, Paprocki, Damalewicz *in vit: Archiep: Gnezn:* y Clemens Janicius kładąc go między Arcy-Biſkupami Gnieźnieńſkiemi, tak o nim w Epigrammatach ſwoich napiſał: *Tam cito cur moreris legum, juriſque perite?*

Non poteras ſtygias vincere jure deas?

X. *Nieſiecki* kładzie tego *Marcina* w rzędzie 20. między Arcy-Biſkupami *Gnieźnieńſkiemi*, ale daie mu za Herb *Bodulę*. Kładzie tenże y drugiego *Marcina* w rzędzie 10. między temiż Arcy-Biſkupami, ale dodaie, że ten był Herbu *Zabawa*.

Są także BRZOSTOWSCY Herbu *Bończa*, z których *Mikołay* Piſarz Ziemi *Liwſkiey* w Roku 1591. *Walenty* w R. 1611. Kommiſſarz z Seymu do rozgraniczenia między *Kamieniecką* y *Latyczowſką* Ziemią,

mią, którego Potomſtwo zoſtało w *Rawſkim*. *Kazimierz* Łowczy *Wiſki* w Roku 1638. deputowany z Seymu do uſpokoienia pogranicznego między *Pruſami* Xiążęcemi y *Mazowſzem*. Zona jego była *Bobrownicka* Herbu *Doliwa* Koniuſzanka Litewſka, z którey Synowie Adam Skarbnik *Wiſki*, Woyciech y Maciey: Córek cztery: jedna była za Nikodemem *Białobrzeſkim*, druga za Krzyśztofem *Czarneckim* Staroſtą *Zywieckim*, trzecia za Janem *Lipnickim* Marſzałkiem *Mozyrſkim*, czwarta za *Skarbkiem*. BRZOSTOWSKA tegoż Herbu była za Janem *Podoſkim* Wojewodą *Mazowieckim* około Roku 1600. *Nieſiec*:

✡) o (✡

Opisanie Genealogiczne
DOMU
BRZOSTOWSKICH
Od weyścia z Polſki do Litwy.

KRZYSZTOF z *Brzoſtowa* BRZOSTOWSKI z Ziemi *Sanockiey* przenioſł ſię do Litwy w początkach Panowania *Zygmunta Auguſta* około Roku 1550. Zoną jego była *Roxanna Turowſka* Herbu *Roch 2do.*

Potomſtwo Ich.

1. Syn JAN.
2. ŁUKASZ.

Córki.

1. APOLONIA była za *Rafałem Suliſtrowſkim* Herbu *Lubicz.*
2. AGATA za *Janem Krzyſztofem Komarem.*

POKO-

✻)o(✻

POKOLENIE PIERWSZE.

JAN pierwſzy Syn *Krzyſztofa* w Religii S. Katolickiey dobrze ugruntowany, byſtrością dowcipu, doſkonałym rozsądkiem y ludzkością znamienity. Przez długi czasu przeciąg od młodości swey woyſkowych pilnuiąc zabaw, Męſtwem y Rycerſkiemi wſławił ſię dziełami w różnych okazyach, a mianowicie pod *Rzeczycą*, gdzie Zamku ſzturmem dobył. Otrzymał Pułkownikoſtwo w Woyſku Lit: y w Roku 1609. poiął za Zonę Katarzynę z *Czernic* Herbu *Jaſtrzębiec* z Ziemi *Ciechanowſkiey*, z którą miał Synów trzech y Córek dwie, którym dobrey nieomieſzkał dać edukacyi, znaiąc ſię doſkonale na jey ſzacunku, y ſam będąc dobrze edukowanym. Opiſy Małżeńſkie czynione ſą w *Wilnie* w Roku 1609. Mieſiąca Czerwca oſtatniego dnia, których Autentyk znayduie ſię w Archiwum Domu. Pieczęta-

tarzami do tych Opiſow piſali ſię: Johan *Meleſzko* Herbu *Korczan* Kaſztelan *Mściſławſki*, Alexander *Sapieha* Herbu *Lis* Podkomorzy *Witebſki*. Mateuſz *Borzymińſki* Herbu *Abdank* Sekretarz J. K. MCi. W namienionych opiſach Małżeńskich Jan Pułkownik zapiſuie Zenie ſwey dożywocie na Dobrach *Michaliſzkach* w Województwie *Wileńſkim* leżących. (*) Przed śmiercią ſwą Teſtamentem Potomſtwo obowiązał, aby w *Michaliſzkach* XX. Kanonikow Regularnych *S. Auguſtini de Pœnitentia* fundowali. Umarł w Roku 1638. licząc lat wieku ſwego 67. Pochowany

weſpół

(*) Michaliſzki, jak ſię z Dokumentow pokazuie, były w naypierwſzey poſſeſſyi Mikołaia Michałowicza, doſtały ſię potym Andrzeiowi Woyciechowi Czyżerowiczowi, od tego Hrehorowi Hrehorowiczowi Woiewodzicowi Trockiemu, daley Jerzemu Radziwiłłowi Kaſztelanowi Trockiemu, od tego Mikołaiowi Janowi Czyżerowiczowi, potym Mikołajowi Radziwiłłowi Podczaſzemu W. X. Litt: od Mikołaia Radziwiłła Xiążęciu Frydrychowi Chlebowiczowi Prońſkiemu Wojewodzie Kijowſkiemu, od tego Xiążęciu Alexandrowi Prońſkiemu, potym Jakubowi Kieniſzkowi, od którego nabył Jan Brzoſtowſki w Roku 1604. Mieſiąca Junii 26. dnia, po któ-

wespół z Małżonką swoią w *Wilnie* w Kościele *S. Jana*: zasłużył sprawiedliwie sobie na tę pochwałę u *Starowolskiego* in monum: Sarmat: pag: 231.

Amice Hospes!

Hoc demum est e vita migrare non mori.

JOANNES BRZOSTOWSKI

Parentibus Christophoro Brzostowski & Roxanna Turovia.

Patriæ natus, Patriæ vixit, Puer moribus dulcis, ingenio acer, judicio maturus, spa-tium

rym w sukcessyi spadaią teraz te Dobra na Michała Brzostowskiego Wojewodzica Inflantskiego. Między Dokumentami nayduie się Przywiley pod Rokiem 1543. Mca Junii 23. d. od Zygmunta Augusta Mikołaiowi Jurewiczowi Radziwiłłowi dany na założenie Miasta w Michaliszkach ze wszystkiemi Prerogatywami Miastom pospolicie służącemi. Powtórny Przywiley pod Rokiem 1649. Mca Marca 31. dnia otrzymali od Władysława IV. Emmanuel y Cyprian Brzostowscy nietylko autoryzuiący y potwierdzaiący pierwszego treść Przywileiu, ale nad to pozwalaiący ustanowienie przewozu na rzece Wilii y wybieranie od handluiących pewney płaty. Nim zaś przyszło do nabycia Dóbr Michaliszek, mieli pierwiey w swoiey possessyi Brzostowscy Dobra Serwecz w Powiecie Oszmiańskim leżące.

tium pæne adolescentiæ non dedit, Religio Pietas, industria - - - - Cum sæpe pugnasset, semper vicisset, Reciciæ arcem vi expugnasset, hujus tumuli multos meruit titulos hunc unum tulit: Stipendio gloriam habuit potiorem. Ita cum omnia Patriæ, omnia virtuti persolvisset, ipse nihil immortalitati debere cæpit. Extinctus anno ætatis LXVII. Salutis MDCXXXVIII. Calend: Januar:

Potomstwo Jana y Katarzyny.

1. Syn *Emmanuel Eustachi.*
2. *Cypryan Paweł.*
3. *Jan Kazimierz.*

Córki.

1. *Cecylia Alexandra* była za Stefanem *Kędzierzawskim* Herbu *Nowina* Kasztelanem *Smoleńskim.*
2. *Dorota* za Jędrzeiem *Przecławskim* Herbu *Glaubicz* Podstolim *Słonimskim*, *Niesiecki* pisze, iż była za Zygmuntem *Przecławskim*, w czym jest omyłka.

Łu-

Łukasz drugi Syn Krzyſztofa, o którego czynnościach żadney niezaſiągnąłem wiadomości, prócz tey, że od Jana Pułkownika Brata ſwego miał zapiſaną ſobie summę, którą po śmierci od Janowey z CZERNIC Bratowey odebrał w *Michaliſzkach.* Mileyby mi nierównie było o nim wſpominać, gdyby wzòr z Brata Oyczyźnie dobrze zaſłużonego biorąc ſtarał ſię był pamiętnymi w Kraiu dziełami y zaſługami Jmie ſwe wſławić y potomności zalecić. Zonę miał Barbarę *Gębicką* herbu *Nałęcz*, z którey oprócz czterech Córek w Opiekę Cyprianowi Pawłowi oddanych inſzego niebyło Potomſtwa.

Còrki Łukaſza y Barbary.

1. *Lucya* była wprzód za Janem Krzyſztofem *Kamieńſkim* Herbu *Rola* Miecznikiem *Nowogrodzkim*, potym za Hieronymem *Makowieckim* Herbu *Pomian* Podſtolim *Słonimſkim.*

2. *Ka-*

2. *Katarzyna Helena*)
3. *Febrona Kryſtyna*) obie te były *Karmelitankami Boſemi* w Konwencie *Wileńſkim*, któremu ſię w poſagu po nich doſtała Maiętność *Pilwiſzki.*
4. *Zuzanna* była za Kazimierzem *Dziewałtowſkim* Herbu *Jelita. Dziewałtowſcy* tego Herbu z Województwa *Krakowſkiego* do Litwy przyſzli, z których Jan *Dziewałtowſki* Chorąży *Kowieńſki* miał za ſobą Barbarę Córkę Macieia *Ogińſkiego* Ciwóna *Wileńſkiego.* Są *Dziewałtowſcy* Herbu *Trąby*, których Dom początki ſwoje wziął w Litwie, y jedney jeſt dzielnicy z Xiążętami *Radziwiłłami* y Oſtykami. *Nieſiec: Tom. 2. p. 131.*

❁) o (❁

POKOLENIE DRUGIE.

EMMANUEL EUSTACHI pierwszy Syn JANA Pułkownika po zakończonych chwalebnie naukach w Akademii Wileńskiey, w ktòrey z Filozofii y Teologii *Lauream* otrzymał, jako świadczy *Hiſtor: Coll: Acad: S. J.* będąc powſzechnie wziętym dla gruntowney nauki ſwoiey, a bardziey ſzacowanym dla łagodności obyczaiow, gdy mu nie braknęło na zdolności do ſprawowania wyſokich w Oyczyźnie Urzędow, ktòre mu ſame naſtręczać zdawały ſię, miał za maxymę zawſze od nich ſtronić, zoſtawuiąc przykład Młodzieży o niczym bardziey nie myślącey, jako o nayprędſzym wynieſieniu ſwoim, a nie maiącey baczności na to, że trzeba wprzòd ſtać ſię ſpoſobnym y zaſłużyć ſię Oyczyźnie, aby ſtać ſię godnym oſiągnienia wysokiego w niey ſtopnia.+ Poſtanowiwſzy życie prowadzić bezżenne zanu-

rzył

+ Po wydrukowaney tey Kxiążki Przywiley na Woywodztwo Witepskie w Archiwum Emanuelowi służące naleziono

rzył się cały w pełnieniu obowiązkow świątobliwości y pobożności Chrześciańskiey. Swiadczył wiele XX. Kartuzom Berezkim, w których też Kościele jest pochowany, y XX. Bazylianom Zyrowickim. Miał od urodzenia znamie narośl na czele. Umarł w Szydłowicach Roku 1677. dnia 11. Augusta licząc lat wieku swego 66. X. Woyniłowicz *Ordinis S. Basilii M.* miał w Berezie na pogrzebie Jego Kazanie, na końcu ktòrego znayduie się nadgrobek w te słowa:

D. O. M.

EMMANUEL EUSTACHIUS

BRZOSTOWSKI.

Jllustrium Parentum Joannis de BRZOSTOWO Terræ Sanocensis & Catharinæ de CZERNICE Terræ Ciechanowiensis non degener Filius.

Hic innocentia vitæ, morum suavitate, & singulari in Deum pietate, in egenos libera-

beralitate, in peregrinos humanitate in amicos ſinceritate, in omnes amore & benevolentia Clariſſimus.

Idem ſapientiſſimis par, & cujus memoria nulli ſecunda ideo Sereniſſimis Regibus deſiderabilis.

Vixit ann. LXVI. religioſiſſime. Mortuus uti Religioſus devotiſſime. Fratri ſuo Amantiſſimo Cypriano Paulo BRZOSTOWSKI Referendario M. D. L. lachrimas copiosiſſimas, omnibus profundiſſima ad Deum ſuspiria reliquit.

Obiit Szydłoviciis.
A. D. MDCLXXVII. d. 11. M. Auguſt.

Cyprian Paweł urodził ſię w Michaliſzkach w Roku 1612. dnia 29. Oktobra. W Wileńskiey Akademii jako świadczy *Hiſtor: Coll: Academ:* S. *J.* Nauki ſwe traktował, po których zakończonych poświęciwſzy ſię na uſługi publiczne był nayprzod Podſtolim, Stolnikiem, Piſarzem

y Re-

y Referendarzem W. X. L. Staroſtą przytym Sądowym *Oſzmiańſkim*, *Opeskim*, *Subockim*, *Dawgowſkim*, *Byſtrzyckim*, *Miadziolſkim*, *Orańſkim*, *Sokolſkim*, *Smilgieſkim*. Konſerwuią ſię na to wſzyſtko Przywileie w Archiwum Domu. Poſłuiącego częſto na publiczne obrady (*piſze Nieſiecki T.* 1. *p.* 211.) na rożne funkcye Oyczyzna narażała, w których gdy y koſztu ſwego nie żałował, zawdzięczaiąc to Rzplita kazała mu ze Skarbu wyliczyć 15000. *Conſtitut*: 1670. Jakoż dziewięć razy zjeżdżał na Kongreſs do Traktatów z *Roſſyą*; trzy razy był na Stolicy *Moſkiewſkiey* w Charakterze Poſła za Królów Władyſława IV. Jana Kazimierza, Michała y Jana III. Są dowodem tego Autentyczne Kredenſa, Plenipotencye, y Tranzakcye *in Archivo Domus*.

Do odbywania tych funkcyi nayczęściey używanym bywał będąc Piſarzem W. oraz y Referendarzem W. X. L. który

Urząd przez lat trzydzieści ſprawował, jako ſię pokazuie z mowy, którą Konſtanty Kazimierz Syn Cypriana Pawła pod ów czas Nominat Biskup *Smoleńſki* witał Oyca w dzień wjazdu Jego na Wwdztwo *Trockie* jako Proboſzcz *Trocki*. Między innemi w przerzeczoney mowie wyrażeniami te ſię znayduią: od lat trzydzieſtu
„ zasłużonego Referendarza, na dziewią-
„ ciu Kongreſſach ad tractatus pacis z
„ *Moſkwą* pracowitego Kommiſſarza, na
„ trzech wielkich Legacyach ſua per di-
„ ſpendia ſzczęśliwego Posła, quatuor
„ Regnantium fidelem Miniſtrum &c. W tymże Referendarskim Urzędzie odbywał Poſelſtwo w Roku 1679. jako ſię ukazuie z Autentycznego Kredensu Jana III. w Archiwum Domu znayduiącego ſię, w którym to czytam „ jakoż y wyprawuiemy
„ od boku naſzego Ur: Cypriana Pawła
„ BRZOSTOWSKIEGO Referendarza W.
„ X. Litt: przydawſzy mu za Sekretarza

Po-

„ Poselstwa Ur: Jana Gninskiego Woje-
„ wodzica *Chełmińskiego* Starostę, *Ra-*
„ *dzińskiego &c.* Wkrótce potym został
Kasztelanem *Trockim*, y był wyznaczo-
nym Kommissarzem z innemi do Trakta-
tów z *Rossyą*, jako świadczy Konst: Roku
1683. *Volum: Leg: Tom:* 5. *fol.* 687. List:
„ Kommissya do Traktatów *Moskiewskich*;
„ którey początek przywodzę: aby Tra-
„ ktaty między Rzecząpospolitą Naszą a
„ Narodem *Moskiewskim* swóy skutek
„ wziąć mogły, naznaczamy do Trakta-
„ tów z Carami Jchmćmi *Moskiewskiemi*
„ Kommissarzów z Senatu WW. Krzyszto-
„ fa *Grzymułtowskiego Poznańskiego*, Mar-
„ cyana *Ogińskiego Trockiego*, Cypriana
„ Pawła *Brzostowskiego* Kasztelana *Tro-*
„ *ckiego*, Jana Antoniego *Chrapowickiego*
„ *Witebskiego* Wojewodów, Spytka
„ *Pstrokońskiego Brzeskiego Kujawskiego*,
„ Marcina *Chomętowskiego Zarnowskiego*
Kasztelanów: Ex equestri ordine &c. Na-

koniec w R. 1684. otrzymał Województwo *Trockie*, na które wjazd uczynił w Roku 1685. dnia 4. Junii.

Chcąc obſzernie życie tego Męża opiſać, y wſzyſtkie jego publiczne uſługi w ſzczegulności określić, byłoby dziełem większym, aniżeli zamierzona krótkość Genealogicznego opiſania znieść może, y bardziey rzeczą ſłużącą do Hiſtoryi Narodowey y intereſſów Rzeczypoſpolitey, ile że gruntuie ſię na dowodach Autentycznych negocyacyi podczas Poſelſtwa, tranzakcyi, Liſtów y Dyaryuſzów, których Kopie ex Archivo Domus wydane ſą kontynuatorum Codicis Diplomatici. Lecz dosyć mi to w ogulności namienić, że Paweł Cypryan był prawdziwie wielkim w Imieniu ſwym człekiem, pełen gruntowney Religii y cnoty, wierny y życzliwy Oyczyźnie ſwey, y ſwym Monarchom Senator, dobry Obywatel, dobry Oyciec rozſądną

ſądną miłością dzieci ſwe kochaiący, a nadewſzyſtko o jak naydoskonalſze ich wychowanie troskliwy, dowcipu wielkiego, rozſądku y przezorności głębokiey, ludzki, popularny, prace naywiękſze dla dobra powſzechnego za roſkoſz poczytaiący, ſławny wieku ſwego Statyſta, mówca, Ekonom, w wielu językach a oſobliwie w Łacińſkim biegły: wiele manuskryptów ręką ſwą napiſanych z wyborną oraz liczną Biblioteką Familii zoſtawił, a co nayważnieyſzym bydź powinno, nie tylko Familii ale y każdemu Szlachetnym urodzeniem zaſzczyconemu przykładny z ſiebie dał wzór, jak ſamą cnotą y zaſługą prawdziwą ma ſobie ziednywać ſzacunek w Oyczyznie, y wzgląd u ſwych Monarchów. Funduſz z znacznym nadaniem uczynił XX. Kanonikóm Regularnym *S. Auguſtini de Pœnitentia* w *Michaliſzkach* gdzie też y Kościoł im z fundamentów wymurował. Plantę Kościoła inwento-

wał,

wał, y Fabryki dozór miał Architekt przezwiſkiem *Penſa* Sztukateryą zaś wyrabiał Sztukator przezwiſkiem *Perti* oba rodem *Florenczykowie.* Pomnożył, albo raczey niemal *de nova radice* uczynił funduſz XX. Jezuitom w *Mińſku*, w których Kościele tamże złożył bogaty (jak X. Nieſiecki piſze) Obraz Nayśw: Panny, y wielą łaſkami, jako świadczy Hiſtor: Coll: Minſcens: S. J.) słynący, który podczas Poſelſtwa ſwego w Moſkwie miał ſobie darowany od Cara *Michała Fiedorowicza.* Akademii *Wileńſkiey* pięćdzieſiąt tyſięcy złł: darował y w Kościele S. Jana przy teyże Akademii Altaryą ufundował. Pałac w *Wilnie* na ulicy Biskupią nazwaney, który y podziśdzień z ozdobą Miaſta trwa, wymurował,

Miał żonę *Rachelę z Duninow Raieckich* Herbu *Łabędź* Sędziankę Ziemską *Trocką* z *Sokolińskiey* (*) zrodzoną Damę bardziey rozu-

(a) Sokolińſcy jedney ſą dzielnicy y Herbu *Druck* z druckiemi z linii Xiążąt Ruſkich Włodzimirſkich y Halickich idącemi *Nieſiec:*

rozumem, gruntowną cnotą y rozſądną pobożnością, jak urodą, lubo y w tym od natury niebyła upośledzona, znamienitą, która ſprawiedliwie za wzór naylepſzych Matek poczytana bydź powinna: ponieważ maiąc ośmiu Synów y dwie Córki, jako druga *Kornelia*, gdy Mąż publicznemi zawſze zabawny funkcyami wolnego mieć nie mògł czaſu do dłuższego od intereſſów y pracy wytchnienia w Domu, ona wſzyſtkie ſwoie ſtarania y troskliwość około naydoskonalſzey licznego Potomſtwa edukacyi obracaiąc nietylko to z twierdziła, że nie może bydź chwalebniey y z więkſzą dla Oyczyzny przyſługą trawiony czas od Matek, jako na tey nayprzyzwoitſzey ſtanowi ich zabawie, ale też odnioſła tę naymilſzą dla Rodziców pociechę, że widziała Synów ſwych cnotą y znacznemi w Kraiu Urzędami dyſtyngwuiących ſię, przykładną oraz, a to nader rzadką w rodzeńſtwie zgodą y miłością ſpo-

io-

ionych; rówuie też y Còrki nie odrodne od siebie Domom, w które przez śluby Małżeńskie weszły, nie mały zaszczyt przynoszące, słowem widziała wszystkie swe Potomstwo pełne zawsze wdzięczności y uszanowania ku sobie, y w obieraniu stanu do woli Rodzicielskiey zupełnie się stosuiące. Umarł *Cyprian Paweł* w Roku 1690. w *Warszawie* przepędziwszy chwalebnie lat życia swego 78. pochowany z Zoną swoią w *Wilnie* w Kościele *S. Jana*.

Potomstwo Cypriana Pawła y Racheli.

1. Syn: KONSTANTY KAZIMIERZ.
2. JAN WŁADYSŁAW.
3. BAZYLI.
4. HIERONYM.
5. KAZIMIERZ.
6. EMMANUEL II.
7. ANTONI.
8. STANISŁAW w niemówlęcim wieku umarł.

☆) o (☆

CORKI.

1. KATARZYNA była za MIKOŁAJEM *Korycińskim* Herbu *Topor* Starostą *Oycowskim*, Synem *Stefana* Kanclerza W. Koronnego.
2. JOANNA nayprzód za *Janem Radziejowskim* Herbu *Junoſza* Kaſztelanem *Wieluńskim*; powtòrnym ślubem za *Zygmuntem Dönhoffem* Podskarbim Nadwornym W. X. L. trzecim ślubem była za *Stefanem Leſzczyńskim* Wojewodą *Kaliskim* Stryiem Kròla *Stanisława* Xiążęcia *Lotaryńskiego*. Z pierwſzemi dwóma Mężami niemiała Potomſtwa, z trzecim zoſtawiła Córkę jedną, która była za *Szembekiem* Kanclerzem W. Koronnym, po którey doſtały ſię Domowi w Sukceſſyi Dobra *Czarnożyty* w *Kaliskim* Woiewòdztwie leżące, które teraz zoſtaią w

poſ-

possessyi *Adama Brzostowskiego* Kasztelana *Połockiego*. Miała tylko dwie Córki z Kanclerzem W. Koronnym, z których jedna Mniszką *Sakramentką* umarła w *Warszawie*; druga będąc za *Jerzym Wandalinem Mniszchem* pierwey Marszałkiem Nadworn: Koron: teraz Kasztelanem *Krakowskim* bez potomnie zeszła.

JAN KAZIMIERZ trzeci Syn *Jana Pułkownika*, poiąwszy w młodym wieku za żonę *Juliannę Horską* Herbu *Druck*, gdy lat kilka w małżeńskim stanie przepędził, zszedł z tego świata zostawiwszy jedną Córkę, którey Opiekę *Cyprianowi Pawłowi* testamentem polecił.

Potomstwo Jana Kazimierza y Julianny.

1. Córka: CECYLIA w Panieńskim stanie umarła.

POKO-

) o (

POKOLENIE TRZECIE.

KONSTANTY KAZIMIERZ pierwszy Syn *Cypriana Pawła* Wwdy *Trockiego* lat wieku swego licząc trzynaście obrał stan Duchowny, y wkròtce potym zostawszy Kanonikiem *Wileńskim* na wydoskonalenie się w naukach wyiechał do *Rzymu*, gdzie w Konwikcie nazwanym *Collegium Clementinum* pod rządem XX. *de Somascha* Filozofii, Teologii y Prawa Kanonicznego wysłuchawszy poświęcenie na Kapłaństwo odebrał. Powróciwszy do Oyczyzny, otrzymał Probostwo *Trockie* y Sekretaryą W. X. Litt: które tytuły wyraził podpisuiąc Elekcyą JANA III. w Roku 1674. Wkròtce potym wziął Biskupstwo *Smoleńskie* po *Alexandrze Kotowiczu*, który postąpił po *Mikołaiu Pacu* na Biskupstwo *Wileńskie*, y po tymże *Kotowiczu* Roku 1686. zeszłym, został Biskupem *Wileńskim*. Był Kommissarzem w

Ro-

Roku 1683. na poſtanowienie y opatrzenie Kościołów Katolickich w *Inflanciech.* Był przytym Opatem *Mogilnickim*, Aſsyſtentem Tronu y Prałatem Nadwornym *Klemenſa XI. Papieża. Innocenty XII.* jak wielce go ſzacował, daje znać Diploma w Archiwum Domu konſerwuiące ſię, w ktòrym nie tylko mu nadaje *Papież* tytuł Hrabi w Państwie Kościelnym, y w nim Dòbr nabywać pozwala, ale jeſzcze wyznacza pewne dochody, *ex Camera Apoſtolica* z nadaniem przywileju kreowania trzech Piſarzòw Apoſtolskich, y òsmiu Kawalerów, *Equites auratæ militiæ* nazwanych. Nie mniey go ſzacowała y Rzeczpoſpolita, ktòra mu dla Honoru oddała Chorągiew *Huſarską* w Woysku W. X. Litt: Fundował XX. *Trynitarzów* o milę od *Wilna* na mieyſcu, które nazwał *Trynopolem*; w *Werkach* zaś na wynioſłey górze nad *Wilią* rzeką piękny nader proſpekt maiącey Pałac dla Biskupów

Wi-

Wileńskich wymurował. W Kościele *Katedralnym Wileńskim* w Kaplicy *Imienia Maryi* ſwym koſztem wymurowaney Altaryą u Ołtarza P. JEZUSA ufundował, także y Anniwerſarz w tymże Kościele, którego facyatę z gruntu wymurował, y Zakryſtyą znacznym ſprzętem ſrebrnym y koſztownemi apparatami zbogacił. Pomnożył funduſz XX. *Dominikanów w Kalwaryi* y Filią w *Woronie* z nadanemi dochodami erygował. Swiadczył XX. *Miſſyonarzóm*, tudzież WW. PP. *Wizytkóm Wileńskim*, w których Kościele Serce jego złożone jeſt przy wielkim Ołtarzu. Dla utrzymania dobrego porządku y karności Kościelney, tudzież zabieżenia bezprawiom y naprawy zepſutych obyczaiów złożył Synod, który z jak wielkim był dla Dyecezyi pożytkiem, świadczą mądre y przezorne uſtawy Synodalne. Wydał Xiążkę zawieraiącą nauki potrzebne dla wiadomości powſzechney WW. Panien Zakon-

kon-

konnych zebrane z Listów Papiezkich, które *Bullas* zowią, y do druku podał w Roku 1710. Był to Pasterz gruntownie uczony oraz y gorliwy, pamiętny na obowiązki Urzędu swego, na samą tylko słuszność wzgląd maiący, dla czego wiele stosów, mianowicie gdzie szło o utrzymanie Praw Duchownych, mężnie wytrzymał. Miał przenikaiącą żywość rozumu, stałość w przedsięwzięciu nieporuszoną, w pracach y prześladowaniach wspaniały umysł y wesołą cierpliwość, serce dla przyiacioł otwarte y ludzkości dla wszystkich pełne, obyczaie w niczym naganie, ani krytyce niepodległe. Lubo z znacznych, które miał dochodów Kościelnych mógł był *satiare*, jak o kimś napisano, *Familiam suam muneribus sacris*; wziął jednak przed się chwalebną maxymę Kościołòm raczey, ubóstwu, y obcym zwłaszcza w prawdziwym niedostatku zostaiącym, aniżeli swoim mniey potrzebuiącym wspomożenia,

świad-

świadczyć. Po Łacinie wybornym ſtylem, oraz zwięzłym myśli y ſłów ułożeniem piſał, jak to łacno poznać z Liſtu jego Paſterskiego do Dyecezyi *Wileńskiey*, y z Liſtu piſanego do *Rzymu* z *Tylży* dnia 13. Auguſta R. 1706. do X. *Pawłowskiego* Biſkupa *Inflantskiego* z okoliczności rewolucyi Kraiowych w owym czaſie. Słowem: był gruntowny Teolog, Kanoniſta, y mówca wielki ſwego wieku: na ryſunku, Malarſtwie y Architekturze bardzo ſię dobrze znał. Część Biblioteki jego liczney y wyborney Prześwietney Kapitule *Wileńskiey*, część zaś XX. Jezuitom Collegium Akademickiego Wileńskiego doſtała ſię. Piſał o nim *Załuski*, *Nieſiecki*; piſali też y Cudzoziemcy Autorowie; między innemi l'Abbé Co-y w Hiſtoryi życia JANA III. lubo parcyalnie na ſtronę przeciwną, y za powodem poſpolitego zdania Francuskiego o władzy zwierzchności Kościelney idzie; nie omieſzkał jednak pochwalić go z oby-

czajów nienagannych y otwartości ferca, na jednym albowiem mieyſcu piſze w te słowa: *Conſtantin Brzoſtowski plus attaché aux Bulles de Rome, qu' au ſalut de la République &c.* na drugim zaś o nim te dodaie: *Le Prélat avec des moeurs irreprochables, & le coeur droit &c.* W relzcie co o nim tenże Autor piſze przeciwnie mnieyſzey powinno bydź wagi; gdyż pewnieyſze powinno bydź zdanie y świadectwo Piſarzów Kraiowych, ktòrym był znaiomy y jednego z niemi wieku żyiący, a niżeli zdanie późnieyſzego Dziejopiſa Cudzoziemca. Umarł *Konſtanty* Biskup *Wileński* maiąc lat 79. dnia 24. Oktobra Roku 1722. w Dobrach Biskupich *Dąbrownie*, zkąd ciało ſprowadzone do *Wilna*; w Kościele Katedralnym w Kaplicy Imienia Maryi pochowane.

JAN WŁADYSŁAW drugi Syn CYPRYANA PAWŁA Wojewody Trockiego urodził ſię w Warſzawie dnia 5. Augu-

gusta roku 1646. Był napròd Pisarzem, potym Referendarzem W. X. Lit. naostatek Kasztelanem Trockim. Starostą Miadziolskim, Subockim, Dawgowskim, Orańskim Bystrzyckim. Pojął za żonę KONSTANCYĄ MLECZKOWNĘ herbu *Doliwa* Starościankę Zmuydzką zrodzoną z JSAKOWSKIEY herbu *Prus* 1mo Łowczanki W. X. L. jedynaczki, (*) po ktòrey spadające na siebie taż KONSTANCYA wniosła w Dòm BRZOSTOWSKICH dobra: *Mosarz*, *Sitco*, *Wołkołatę*, *Michalce*, *Datnòw*, *Swisłocz*, *Hrayno*, *Jndurę* &c. Miał z nią trzech Synòw, y cztery Còrki: wspolnie z żoną fundował w *Datnowie* XX. Bernardynòw; dworek zaś w Trokach y folwark *Lorensòw* XX. Dominikanòm Trockim na obligacye zapisał. Umarł w Bystrzycy roku 1710. dnia 29. 7bra

 lat

(*) JSAKOWSKA rodzi się z WOŁŁOWICZOWNY Marszałkòwny W. X. L. ta zaś z PACOWNY Wojewodzanki Trockiey.

lat wieku ſwego licząc 64. tygodni 7. dni 5. Utraciwſzy Męża Janowa Władyſławowa lubo mogła była ſpadającą na Oſobę ſwoją ſukceſſyą według woli ſwey ſzafować, y Potomſtwo od wnioſku ſwego oddalić; nieprzeſtała jednak bydź kochającą y oraz ukochaną od dzieci ſwych Matką, którym nietylko nic z wnieſioney w Dóm od ſiebie tak znaczney ſubſtancyi nie uſzczerbiła, ale owſzem pomnożyć ją ſtarała ſię. Każda z Córek w obieraniu ſtanu od woli y zdania jey chciała dependować; przetoż poblogosławił Bóg. Zdarzając im y partyą zacną, y miłe pożycie. Umarła KONSTANCYA w roku 1712. dnia 9. Januar: pochowana wespół z Mężem w Kościele Michaliſkim, gdzie ſię y nadgrobki w Katakumbach znaydują.

PO-

) o (

POTOMSTWO

JANA WŁADYSŁAWA y KONSTANCYI.

1\. Syn: KONSTANTY BENEDYKT.
2\. JOZEF.
3\. CYPRYAN umarł w niemowlęcym wieku.

Córki.

1\. RACHELA za JĘDRZEJEM KRYSZPINEM pierwiey Pisarzem Polnym Lit: potym Wojewodą Witebskim, która w Wilnie umarła pod czas powietrza zostawiwszy Córkę KONSTANCYĄ.

2\. TERESSA za MARCYANEM OGINSKIM naprzód Miecznikiem Lit. potym Kasztelanem, nakoniec Wojewodą Witebskim, z którym miała Synów: IGNACEGO pierwiey Marszałka W. W. X. Lit. potym Kasztelana Wileń: FRANCI-

SZKA XAWEREGO w Zakonie niegdyś *Soc. Jesu*: Tadeuſza Wojewodę Trockiego: Kazimierza Staroſtę Babinowieckiego: STANISŁAWA Staroſtę Wierzbowſkiego: Córki jey: jedna za Potockim Wojewodą Wołyńſkim; druga za PACEM Kaſztelanem Połockim: trzecia za BIAŁŁOZOREM Staroſtą Kiernowſkim: czwarta za JOZEFEM TYSZKIEWICZEM pierwiey Kaſztelanem Mściſławſkim, a terazn: Wojewodą Smoleńſkim, który Powtórzonym ślubem ma dziś za ſobą ANNĘ POCIEJOWNĘ Wojewodzankę Trocką. Umarła TERESSA w roku 1722. Ciało jey pogrzebione w Witebſku w Kościele Jezuickim.

3. JOANNA DOMICELLA, która była wprzód zaręczona wſpomnionemu MARCYANOWI OGINSKIEMU,

MU, ale wkrótce po zaręczynach życie zakończyła. Umarła z ospy roku 1700. dnia 30. Lipca.

4. ROZALIA: za JANEM PLATEREM Wojewodą Inflantskim, z którey się rodzą: KONSTANTY PLATER Kasztelan Trocki: KONSTANCYA HILZENOWA Wojewodzina Mińska: JOZEFA BURZYNSKA Kasztelanowa Smoleńska: MAGDALENA y ALOIZA w Zakonie S. Benedykta w Konwencie Wileńskim. ROZALIA umarła roku 1746. dnia 12. Sierpnia, pochowana w Kościele XX. Missionarzów Wileńskich, którym wespół z Mężem fundusz pomnożyła. W tymże Kościele nadgrobek jey widzieć się daje.

BAZYLI trzeci Syn CYPRYANA PAWŁA Wojewody Trockiego Starosta Oszmiański Młodzianem umarł.

HIE-

HIERONYM czwarty Syn CYPRYANA PAWŁA Starosta Oszmianski Młodzianem także umarł pod czas wojażu swego we Francyi.

KAZIMIERZ piąty Syn CYPRYANA PAWŁA Starosta Oszmiański gdy kończąc czas wojażowania swego, we Francyi jeszcze się bawił, gdzie równie jako y w innych, które zwiedził, krajach przystoyną konwersacyą, nie nagannym życiem y applikacyą w nabywaniu naypotrzebnieyszych wiadomości sławę Imieniowi y szacunek Osobie swey zjednał; w samym kwiecie młodości, gdy się na powrót do kraju Oyczystego wybiera, zszedł z tego świata z tym większym dla Domu żalem, im większą pięknemi przymiotami y statkiem czynił nadzieję, że miała z niego mieć Familia nieomylny zaszczyt, Oyczyzna ozdobę. Rzadszy wprawdzie

dzie dawnieyſzych czaſów w Polſzcze był zwyczay wojażowania, ale gdy w częſtſzym teraznieyſzemi czaſzy zaczął być używaniu, zwiedzająca obce kraje powinnaby z takich ludzi wzór brać Młodzież Narodowa, która po części niemałey zdaje ſię dziś po to tylko do Niemiec, Włoch, Francyi y Anglii jeździć, ażeby pełna irreligii, rozwiązłości obyczajów, zufalſtwa y wyſokiego o ſobie rozumienia do Oyczyzny powracała.

EMMANUEL II. ſzóſty Syn CYPRYANA PAWŁA był Piſarzem W. X. Lit: Ten nietylko od ſtanu małżeńſkiego dalekim był zawſze, ale nawet od konwerſacyi z Damami ſtronił. Miał z urodzenia rękę jednę z krótſzemi palcami. Zycie prowadził w wielkiey oſobności, y na uſtawicznym prawie nabo-

żeń-

żeństwie, jakby na tym jednym dosyć mu być miało do zostawienia pamiąiki swojey potomnym czasom, że był pobożnym na świecie Anachoretą. Niemogę zamilczeć ciekawego nader postępku jego: gdy do Dóbr *Palestyny* w Województwie Wileńskim leżących, gdzie był zwykł zawsze rezydować, Siostra jego dla oddania mu wizyty przyjechała, y trafiło się, że będąc w pokoju jego sypialnym na łóżku usiadła; po odjeździe jey rozkazał natychmiast łóżko z pościelą spalić, y w pokoju nową dać posadzkę. Zapewne to trafunkowe Damy na łóżku jego siedzenie musiało mu niespokoyność na sumnieniu przynosić y być przeszkodą w wykonywaniu pobożney kontemplacyi. Umarł bezżenny jako y Stryi jego Emmanuel, uczyniwszy testament w Wilnie r. 1689. d. 19.

Gru-

Grudnia, w ktorym wyraża wolą ſwą, aby w Berezie obok z Bazylim Bratem ciało jego było pochowane.

ANTONI ſiodmy Syn CYPRYANA PAWŁA przyiął ſukienkę w Zakonie Societatis Jeſu Prowincyi Litewſkiey, y w Mińſku Rektorem umarł.

✲)o(✲

POKOLENIE CZWARTE.

LINIA PIERWSZA.

KONSTANTY BENEDYKT pierwſzy Syn JANA WŁADYSŁAWA Kaſztelana Trockiego urodził ſię w *Wołkołacie* roku 1682. d. 7. Pazdziernika. Był nayprzód Piſarzem W. X. L. potym Kaſztelanem Mściſławſkim, Staroſtą Daugowſkim y Orańſkim. Wzięty y powſzechnie kochany, gdy go wyżſze w Oyczyznie czekały ſtopnie, w ſamym wſtępie doyrzałego wieku z zaziębienia ſię na polowaniu umarł w Roku 1724. pochowany w *Wołkołacie.* z TERESSY WOYNIANKI herbu *Trąby* Starościanki Braſławſkiey zoſtawił dwòch Synòw y dwie Còrki. Po śmierci jego pozoſtała wdowa taż WOYNIANKA powtòrnym ślubem była za ALEXANDREM POCIEJEM pierwiey Podczaſzym W. X. Lit: potym Wojewodą Trockim, ktòremu cały ſwòy wnioſek zapiſała, z ktòrym miała dwòch Sy-

Synów LUDWIKA Strażnika y LEONARDA Oboźnego Lit. Córek zaś dwie, z których ANNA za TYSZKIEWICZEM Wojewodą Smoleńſkim; KAROLINA za Xciem RADZIWIŁŁEM Podkomorzym W. X. Lit:

POTOMSTWO

KONSTANTEGO y WOYNIANKI.

1. Syn ADAM.
2. MICHAŁ.

Còrki.

1. ANTONINA była za ANTONIM PUZYNĄ herbu *Brama* czyli *Ogieniec* Staroſtą Sądowym Upitſkim.
2. RACHELA za MICHAŁEM PUZYNĄ Chorążym Upitſkim.

✲)o(✲

LINIA DRUGA.

JOZEF drugi Syn JANA WŁADYSŁAWA Kaſztelana Trockiego urodził ſię roku 1692. dnia 2. Lutego w Michaliſzkach. Był Piſarzem W. W. X. L. Staroſtą Miadziolſkim y Byſtrzyckim. Po obowiązkach Religii, w ktorey był dobrze ugruntowany, miał za nayważnieyſzą maxymę dobrym być Obywatelem. Spokoyność y ſprawiedliwość w ſąſiedztwie, łagodność, z ktorą każdy od niego był przyimowany w prywatnym obeyściu ſię, ſprawiła mu miłość u wſzyſtkich wſpoł-ziomkow, y prawie powſzechną na publicznych zjazdach popularność. Był temperamentu krwiſto-cholerycznego, umyſłu wſpaniałego, ſerca otwartego y Rycerſkiego oraz. Pałac w Michaliſzkach wymurował, tudzież tamże przy Kościele Kaplicę, pod ktorą grob dla Familii ſwojey wyznaczył. Miał pierwſzą żonę BARBARĘ POCIEJOWNĘ

NĘ Wojewodzankę Witebſką, ktorey Sioſtra TERESSA była za IGNACYM HUMIECKIM Stolnikiem Koronnym; Bracia zaś rodzeni zeſzły ALEXANDER POCIEY Wojewoda Trocki, y żyjący MICHAŁ Staroſta Rohaczewſki. Ta mu dwòch Synów y cztery Córki powiwſzy umarła w Roku 1730. dnia 27. Października pochowana w Michaliſzkach. Po śmierci BARBARY pojął drugą żonę LUDOWIKĘ SADOWSKĄ herbu *Lubicz* Starościankę Słonimſką zrodzoną z KONSTANCYI Leduchowſkiey Kaſztelanki Wołyńſkiey. Za Dziadem jey SADOWSKIM Kaſztelanem Brzeſkim Lit: była KRYSTYNA POCIEJOWNA. Brat LUDOWIKI rodzony Staroſta Słonimſki w Kawalerſkim ſtanie świat ten pożegnał, drugi ma za ſobą POTOCKĄ. Sioſtry rodzone ſą Mniſzkami Brygidkami w Brześciu Lit: Inni przyrodni Bracia y Sioſtry rodzą ſię z Xiężniczek CZETWERTYNSKIEY y WORONIECKIEY. Z powtòr-

ną

ną tą żoną LUDOWIKĄ spłodziwszy sześciu Synów y trzy Córki JOZEF przeniósł się do wieczności w *Wołkołacie* r. 1745. Ciało jego w Michaliszkach w grobie od niegoż wymurowanym złożone. LUDOWIKA po śmierci jego wdową zostawszy powtórzyła ślub z TOWIANSKIM Horodniczym Brzeskim, z którym spłodzone Córki dwie.

POTOMSTWO

JOZEFA y BARBARY.

1. Syn: ALEXANDER.) oba w nie-
2. KAZIMIERZ. (mowlęcym wieku poumierali.

Córki.

1. TERESSA za MARCYANEM OSKIERKĄ herbu *Mordelio* Marszałkiem Oszmiańskim.
2. HELENA była za W~~OYCIECHEM~~ Tadisławem JELSKIM herbu *Pielesz* Starostą Pinskim.
3. ANNA. (Te obie w niemowlęcych
4. JOANNA.) leciech poumierały.

PO-

✲) o (✲

POTOMSTWO
JOZEFA y LUDOWIKI.

1. Syn: STANISŁAW.
2. PAWEŁ XAWERY.
3. ROBERT.
4. JOZEF.) Ci trzey w (wieku nie-
5. BENEDYKT.) molęcym z (tego świata
6. KAZIMIERZ.) poſchodzili.

Córki.

1. KONSTANCYA w roku 1768. dnia 29. Stycznia zaſzlubiona BAZYLEMU KOCHOWSKIEMU herbu *Nieczuja* Pułkownikowi Wóyſk Roſſyiſkich. Dóm KOCHOWSKICH dawniey w Sendomirſkim Województwie kwitnący y w nim naywiękſze mający oſiadłości rozkrzewił ſię był y po innych Województwach nietylko w Koronie, ale y w W. X. L. oſobliwie w Województwie Smoleń-

leńſkim, w którym ſię y podzisdzień dyſtyngwuje. *Weſpazyan Kochowſki* Woyſki Krakowſki nietylko ſłynął z nauki y dzieł wydanych tak wierſzem, jako y w prozie: w liczbie których jeſt jego Hiſtorya Polſka od śmierci *Władyſława IV.* aż do abdykacyi *Jana Kazimierza* pod tytułem: *Climacteres*; ale też wſławił ſię dzielnością Rycerſką za *Jana III.* pod czas expedycyi Wiedeńſkiey, którą doſtatecznie opiſał w Xiędze pod tytułem: *Commentarius Belli Viennenſis.*

2. WERONIKA (obie w małych le-
3. ROZALIA.) ciech poumierały.

☼) o (☼

POKOLENIE PIĄTE.

Z PIERWSZEY LINII.

ADAM pierwſzy Syn KONSTANTEGO II. Kaſztelana Mściſławſkiego był nayprzód Generałem Leytnantem y Pułkownikiem Regimentu Pieſzego w Woyſku W. X. L. W roku zaś 1758. Marſzałkiem Trybunału Gł: obrany, w tymże Roku zoſtał Kaſztelanem Połockim, Kawalerem Orderu Orła białego, Staroſtą Sokołowſkim, Mścibowſkim, Kazuńſkim, naoſtatek Staroſtą Sądowym Wołkowyſkim, krórego Staroſtwa ceſſyą Synowi uczynił. Liczy lat wieku ſwego 54. GENOWEFA z OGINSKICH Wojewodzanka Trocka żona jego.

POTOMSTWO

ADAMA y GENOWEFY.

1. Syn: JAN był w Woyſku Auſtryackim, teraz w Woyſku W. X. L. ma lat 29.

2. MICHAŁ jeſt w Woyſku Francuſkim, ma lat 27.

3. ALEXANDER Staroſta Wołkowyſki w roku terazn: 1776. obrany Poſſem na Seym z Powiatu ſwego ma lat 24.

4. XAWIER w Dreznie przy Matce rezydujący ma lat 21.

5. Syn w niemowlęcych leciech umarł.

) o (

MICHAŁ Syn drugi KONSTANTEGO II. Kaſztelana Mściſławſkiego odprawiwſzy woiaż do Niemiec, Włoch, y Francyi, gdy do kraju ſwego powrócił, był nayprzód Generałem Leytnantem y Pułkownikiem Regimentu Infanteryi w Woyſku W. X. L. potym otrzymał Piſarſtwo, naoſtatek Koniuſtwo Lit: za panowania Auguſta III. Podczas bez-Królewia zoſtał w roku 1764. Marſzałkiem Konfederacyi Generalney W. X. Lit: Kiedy Xiąże Auguſt Czartoryſki Wojewoda Ruſki ſtanął Marſzałkiem Konfederacyi Generalney Koronney, pod któremi Konfederacyami naſtąpił ſzczęśliwie Seym Elekcyi panującego dziś KROLA STANISŁAWA AUGUSTA, Monarchy mądrością, wſpaniałością Duſzy, chęcią uſzczęśliwienia Narodu ſwego, y innemi wielkim Królom właściwemi przymiotami całey Europie doſtatecznie znajomego. Po zakończoney Konfederacyi

zo-

zoſtał Podſkarbim W. W. X. L. Był Starostą Sądowym Oſzmiańſkim, Międzyrzyckim, y Płotelſkim, ale tych Staróſtw uſtąpił, zoſtawiwſzy przy ſobie Staróſtwa: Daugowſkie, Orańſkie, y Puńſkie. Miał przytym dwie Chorągwie Huſarſką y Petyhorſką. Jeſt Kawalerem Orderow Orła białego, S. Jędrzeja, Alexandra Newſkiego, y S. Staniſława B. M. Pałaców ma dwa: jeden w Grodnie piękną wcale Architekturą, którego plantę inwentował Architekt nazwiſkiem *Meloni*; drugi w Wilnie nie tak wprawdzie okazały, jako raczey obſzernością ſwą do pomieſzkania wygodny. Liczy lat wieku ſwego 52. KAZIMIRA z OGINSKICH Wojewodzanka Trocka żona jego, rodzona Sioſtra GENOWEFY Kaſztelanowy Połockiey, tudzież PRZEZDZIECKIEY Podkanclerzyny Lit: PLATEROWY Kaſztelanowy Trockiey, WIELOHURSKIEY Kuchmiſtrzowy Lit: y Dominikan-

ki zostaiącey w Konwencie Lwowskim rodzi się z Xiężniczki Wiszniowieckiey. Córki Michała Xiążęcia Wiszniowieckiego Wojewody Wileń: Hetmana W. W. X. Lit: y Katarzyny z Xiążąt Dolskich Marszałkówny W. W. X. L. Brat jey rodzony Michał Ogiński Hetman W. W. X. Lit: ma za sobą ALEXANDRĘ Xiężniczkę CZARTORYSKĄ Kanclerzankę Lit: Siostrę wujeczno-rodzoną Nayjaśnieyszego STANISŁAWA AUGUSTA, która pierwszym ślubem Małżeńskim była za Michałem Sapiehą Podkanclerzym Lit:

POTOMSTWO
MICHAŁA y KAZIMIRY.

1. Syn KONSTANTY III. ma lat 17.

Cór-

Córki.

1. BARBARA za JERZYM POTOCKIM Starostą Tłumackim, którego Bracia rodzeni: Kajetan Starosta Urzędowski, Ignacy Pisarz W. W. X. Lit. ma za sobą Xiężniczkę Lubomirską Marszałkównę W. Koronną rodzącą się z Xiężniczki Czartoryskiey Wojewodzanki Ruskiey Siostry wujeczno-rodzoney Nayjaśn: PANA. Trzeci Stanisław, czwarty Jan. Cecylia Siostra ich była za Xciem Januszem Sanguszko Starostą Czerkaskim, która w młodym wieku umarła.

Oprócz KONSTANTEGO y BARBARY było Synów trzech, y Córek dwie' ale wszystkie to Potomstwo w niemowlęcych lecieeh z tego świata pozchodziło.

☆ (o (☆

POKOLENIE PIĄTE

z DRUGIEY LINII.

STANISŁAW pierwſzy Syn Jozefa Piſarza W. X. L. urodził ſię w Wołkołacie roku 1733. dnia 2. Marca. Był naprzód Staroſtą Byſtrzyckim y Pułkownikiem Petyhorſkim w Woyſku W. X. Lit. W roku zaś 1767. zoſtał Marszałkiem Generalney Konfederacyi Lit: gdy Konfederacyi Koronney Marſzałkiem ſtanął Xiąże Karol RADZIWIŁ Wojewoda Wileńſki. Otrzymał potym Województwo Inflantſkie, Staroſtwa Radoſzkowſkie y Propoyſkie, y Ordery S. Jędrzeja, y Alexandrą Newſkiego. Miał rozum byſtry lubił popularność, y o nią ſię ſtarał, znał ſię na Muzyce, y ſam na inſtrumentach grywał. Zoſtawuje pioru Dziejopiſow hiſtoryczne opiſanie okolicznosci ściągających ſię do Konfederacyi roku 1767. Ktora wprawdzie ani Religii, ani krajowi niebyła pożyteczną; twierdzić jednak

jako

jako świadomy dobrze myśli y zdania wſpomnionego Marſzałka mogę pewnie, iż dalekim był zawſze od tego, ażeby wierności ku ſwemu Monarſze, miłości ku Oyczyznie, y prawom Obywatelſtwa chciał w czym ubliżyć, lecz przemocy oprzeć ſię niemógł. Umarł z ſuchot w *Rubieżewiczach* r. 1769. d. 8. Kwietnia, maiąc lat 36. Ciało złożone w grobie Familii w Michaliſzkach.

TEOFILA z Xiążąt Radziwiłłów Generałówna Woyſk W. X. L. żona jego zaślubiona w roku 1761. dnia 25. Stycznia w Nieświżu. Matka jey Anna z Mycielſkich Kaſztelanka Rożańſka powtórnym ślubem była za Xciem Michałem Radziwiłłem Wojewodą Wileńſkim, Hetmanem W. X. L. Bracia TEOFILI rodzeni Xiążęta Mikołay, Michał, y Maciey RADDZIWIŁŁOWIE, przyrodni zaś Xiąże Hieronym maiący za ſobą Xiężniczkę *de la Tour & Taxis:* Sioſtry

przy-

przyrodnie: Weronika za Czapſkim Wojewodą Malborſkim, Jozefa y Marya w Panienſkim ſtanie.

POTOMSTWO

STANISŁAWA y TEOFILI.

1. Syn: MICHAŁ II. ma lat 15. w Konwikcie w Wilnie u XX. Piarów.

Córki.

1. LUDOWIKA.
2. KAROLINA.
   Obydwie zoſtają na edukacyi u J.O. Xżny ANNY z Sapiehow Jabłonowſkiey Wojewodziny Bracławſkiey Ciotki ſwojey, Damy rozumem, mądrością, wſpaniałością umyſłu, y ſerca dobrocią, nietylko płci ſwojey, ale y krajowi zaſzczyt czyniącey.
3. ANNA umarła w leciech niemowlęcych.

PA-

✲) o (✲

PAWEŁ XAWERY drugi Syn Jozefa Pisarza W. W. X. L. urodził się w Mosarzu Parafii Duniłowickiey w Roku 1739. d. 30. Marca; w roku 1752. d. 1. Kwietnia stan Duchowny obrał; w roku 1755. Kanonią Wileńską otrzymał; w roku 1758. do Rzymu wyjechał, gdzie w Collegium Clementinum to jest w Konwikcie Szlachetnym pod dozorem XX. de Somascha nauki wyższe zakończywszy do Oyczyzny powrócił y w Roku 1762. został Pisarzem W. W. X. L. w Roku 1763. dnia 9. Listopada pierwszą Mszą S. odprawił w Kaplicy publiczney XX. Piarow Wileńskich; w Roku 1767. dnia 8. Maia orderem S. Stanisława B. M. od Nayjaśnieyszego Pana szczęśliwie panującego zaszczycony; w Roku 1774. dnia 8. Augusta z szczodrobliwych tegoż Monarchy względow został Referendarzem W. X. L. Po przybyciu swym z Rzymu do Wilna, ażeby obowiązkiem Urzędu Kanonicze-

go

go w Katedrze Wileńſkiey zadoſyć czynił, rezydencyą założył w Pałacu od Pawła Cypryana niegdyś wymurowanym, który z działu na część Jego przypadł: a że wſpomniony pałac przez częſte pożary którym przedtym Miaſto Wilno podlegało, naydował ſię zdezolowany; naypierwſze ſtaranie ſwoje obrocił, aby go wyreparował, y gdzie widział w Architekturze omyłki poprawił, do guſtu Rzymſkiego w tey ſię mierze ſtoſując. Wyreparowany y guſtownemi meblami wewnątrz przyozdobiony tenże Pałac doſtał ſię niedawnemi czaſy w poſſeſſyą Domowi Nagurſkich. Nabywſzy w krótce potym dobr w Województwie Wileńſkim Merecza (*) w Roku 1767. dnia 24. Lipca, które od imienia ſwego Me-

recz-

(*) Nabyte ſą te Dobra w roku wyżey pomienionym od Hippolita Korſaka Stolnika Nowogrodzkiego, ten zaś od Xżny Anny z Duninow Sanguſzkowy Marſzałkowy W. Koronney, na którey po Oycu Jey Referendarzu W. X. Lit. ſpadły, temu zaś doſtały

recz-Pawłowem nazwał, widział nie bez żalu wieśniakow tamecznych w ostatniey gnuśności y podłości umysłu zostających bez żadney industryi y prawdziwey do rolnictwa ochoty przeto, iż jako siebie samych za niewolnikow Pańskich mieli, tak y cały majątek swóy jakby do siebie mniey należący, ale od dyskrecyi szczegulnie Pańskiey dependujący być mniemali. Przypatrzywszy się więc nierównie pomyślnieyszey pospólstwa sytuacyi w obcych, które zwiedził, krajach, wzruszony prawdziwym politowaniem nad nędznym y opłakanym stanem Wieśniaków Mereckich, umyślił ich naprzód od niewolnictwa uwolnić; co też skutkiem samym wykonał przez dane im y przyznane u sądu uwolnienia od niewolnictwa prawo, w którym pozwala każde-

---

się w sukcessyi po Siestrze bezpotomnie zeszłey, która była za Potockim Kuchmistrzem W. X. L. y która tych Dóbr nabyła od Kolendow, ci zaś od Służkow, Służkowie od Radziwiłłow &c. Konczewu Olechno Andrzeiewiczowi Mongierdowiczow - Ed.

każdemu, kiedykolwiek zechce na inne przenosić się mieysce za poprzedzającym Dworu uwiadomieniem, y pod kondycyą przystawienia na mieysce swoje do domowiska, z ktorego wychodzi, wolnego y rowńie jak sam maj tnego gospodarza. To uczyniwszy, gdy jedni z tychże Wieśniakow płacenia czyńszu wolęli, drudzy pańszczyznę raczey obierali, po umiarkowaniu z pewney gruntu części rocznego czyńszu y robocizny podzielił ich na trzy klassy: Czynszowych, Bojar, y ciągłych, naznaczywszy każdey pewny znak, którymby się jedna od drugiey rôżniła. Powolność w dogodzeniu żądaniom ich to sprawiła, że y dochody Pańskie są powiększone, y ludzie się lepiey jak przedtym mają. Ażeby zaś należytym porządkiem szły rzeczy w Pawłowskiey włości, y społeczność wieśniaka w harmonii y przystoyney karności utrzymywała się, pewne do dobrego rządu przepisane ustawy, nadgrody dla celują-

cych w rolnictwie y naylepiey gospodarstwo domowe prowadzących postanowione, kary dla przestępnych nie tak dręczenie y ból, jako raczey zawstydzenie za cel maiące naznaczone, dozòrcy dobrego porządku, rolnictwa, obyczayności y subordynacyi postanowieni y pewnemi nazwiskami mianowani, tudzież znakami różniący się. Wkrótce jak tylko te ustanowienie do skutku zaczęło przychodzić, zaczęła się też w owych grubych ludziach pokazywać niejakaś dowcipność, rzeźwość, pracowitość, do rolnictwa ochota, ustawać częste przedtym do Dworu skargi o kradzież, o pobicie, o szkody y o niespokoyność w sąsiedztwie: ustało zbyteczne opilstwo, y na mieysce marnotrawności oszczędność nastąpiła; a co przedtym nietylko na wiosnę, ale y zimą ustawiczne trzeba było dawać tak w zbożu, jako y w bydle zapomogi, teraz o to naymniey-

ſzego nie ma Dwor uprzykrzenia. Gdy ten krok pomyślnie ſię powiodł z niemałą ſatisfakcyą Dworu y pożytkiem ſamychże ludzi;przedſięwzięty zamyſł wyprowadzenia tych wieśniaków z owey dzikości y grubiańſtwa, w ktòrym ſię wychowali. Na ten koniec wyznaczone ſą czaſy, których wſzyſcy goſpodarze ſchodzić ſię do Dworu powinni, gdzie w przytomności ſamego Pana każdy opowiada ſtan goſpodarſtwa ſwego, przybytek w nim lub uſzczerbek, induſtryą, której zażył na powiękſzenie kreſcencyi: na tychże ſchadzkach świadectwa dają ſię naylepſzym goſpodarzom, y ci wyznaczone nadgrody odbierają, opieſzałych y niepilnych zawſtydzają y wypędzeniem im ze włości grożą, jeśliby ſię niepoprawili; każdy potym daje zdanie ſwoje o naturze gruntu, ſpoſobności y różnicach jego, o doſkonałym uprawieniu roli, o czaſie ſiewby każdego ziarna, o poprawieniu y wynalezieniu

niu narzędziow rolniczych do prędkiey y doſkonalſzey uprawy roli y innych goſpodarſkich robot ſłużących. Spoſob ten uſtanowionych ſchadzek wzbudził w poſpolſtwie emulacyą y oraz to ſprawił, że owe ponure dawniey y drżące od bojaźni na weyrzenie Pańſkie umyſły, nietylko ſtawają dziś we Dworze z pełnym uſzanowania beſpieczeńſtwem, y z ſkromną na zapytanie odwagą odpowiadają, ale też kiedy między ſobą ſię bawią lub w gościnnych domach, lub też jeden drugiego odwiedzają, przyſtoynie ſię zachowują y o niczym naydłużey rozmawiających nie uſłyſzeć jak tylko o ſpoſobach dobrego rolnictwa y goſpodarſtwa. Do tegoż celu, a naybardziey do zabieżenia częſtym chorobom z niezdrowego mieſzkania w ciemnych okurzonych y ſadzą okopconych chałupach pochodzącym wiele dopomogło zachęcenie Wieśniakow Pawłowſkich do wyſtawienia ſobie wygodnych budynkow z oknami obſzerne-

 mi,

mi, z piecami kaflowemi, kominkami y kominami na dach wyprowadzonemi, w których już teraz niemal wſzyſcy mieſzkając przyſtoyniey ſię odziewając, wygodniey żyjąc y cery lepſzey y z ſiłami rzezwości większey nabierają, y od niebeſpieczeńſtwa ognia pewnieyſzymi zoſtają. Nakoniec ażeby z gruntu dzikość obyczajow y gruba niewiadomość była wykorzeniona, obmyślony jeſt ſpoſob na utrzymanie y opłacenie Dyrektora, ktoryby od S. Marcina aż do S. Jerzego dzieci włości Pawłowſkiey uczył. Czas to jeſt ten, którego będąc mało potrzebnemi Rodzicom w domu do pomocy w goſpodarſtwie, coby go mieli na próżnowaniu y ſwywoli ſtrawić, trawią z pożytkiem na uczeniu ſię. Uczą ſię zas czytać, piſać y liczby. To umiejąc uczą ſię na pamięć zebranego umyślnie dla nich krótkiego Katechizmu z doſtateczną do pojęcia explikacyą tajemnic wiary y obowiązkow Chrześciańſkich. Potym uczą-

ſię

ſię także na pamięć Katechizmu Hiſtorycznego z Piſma Swiętego Starego y Nowego Teſtamentu Kalendarza Ekonomicznego, wiadomości Geograficzney *Pawłowa*, (*) położenie Miaſt pryncypalnieyſzych w Województwie *Wileńſkim*, czaſu przypadaiących w tychże Miaſtach targow y jarmarkow, przypowieści y pioſnek zachęcaiących do pracy rolniczey, a wſtręt czyniących od próżnowania y opilſtwa. Naoſtatek nauczywſzy ſię ſpoſobu ſpiſywania Inwentarza Kreſcencyi ſwoiey, tudzież wſzelkich przychodow y wydatkow rocznych kończą Szkoły, y examen ze wſzyſtkiego odprawiwſzy, na którym naylepiey ſtawiącym ſię zwykła bywać dana nadgroda powracaią do domow, y w praktyce goſpodarſkiey przy Rodzicach ćwi-

---

(*) Po nabyciu tych Dóbr, ażeby zabieżeć w przyſzły czas differencyom z okkazyi granic w ſąſiedztwie wynikaiącym PAWEŁ XAWERY z ſąſiadami ſwemi z jednemi ponowił Urzędownie granice, z innemi przyiacielſkie uczyniwſzy pomiarkowanie, wyſypanemi przez Komornikow oddzielił ſię kopcami, przy których ze wſzech ſtron ſłupy wymurować kazał.

ćwiczą ſię. Po uſtanowieniu tego wſzyſtkiego cokolwiek ſię dotąd namieniło, zbywało ieſzcze na tym, ażeby wieśniakom *Pawłowſkim* w potrzebach ich nagłych lub niepomyślnym jakowym przypadku dać pewną pomoc y ratunek, którzy przymuſzeni będąc pożyczać u ſąſiadow pieniędzy, lub też zboża, nie tylko z wyſoką lichwą pieniądze oddawać, y zboże z znacznym naddatkiem odſypować, ale jeſzcze kilka dni robocizny kredytorom ſwym poſtępować muſieli. Zabiegaiąc temu ich wycięczeniu, uſtanowiony jeſt *Mons Pietatis* czyli Skarb Miłoſierdzia, na ktòrego początkowe założenie, gdy Dwòr *Pawłowſki* pierwſzy, pewną ſummę pieniędzy, y pewną kwotę ziarna w rozmaitym zboża rodzaju złożył; za tym przykładem poſzło wielu z Włości *Pawłowſkiey*, ktòrzy także wedle możności ſwoiey z pieniędzy y zboża takoż pewną kwotę zapiſaną w kſiędze na to przygotowaney z wyraże-

niem

niem rzeczy y osob składaiących się deponowali. Otwiera się ten Skarb dwa razy na rok w jesieni y na wiosnę, które są czasy wyznaczone do pożyczania potrzebującym, y odbierania od pożyczaiących tak pieniędzy, jako y zboża z szczupłym nader naddatkiem dla pomnożenia y utrzymywania w pilnym dozorze tegoż Skarbu. z którego pod tęż porę może każdy potrzebuiący odebrać to, co sam złożył. Łagodne z ludźmi obchodzenię się rzetelność w dotrzymywaniu im słowa., y moc perswazyi konwinkuiącey o postanowieniu do dobra y pożytku ich zmierzaiącym, w naygrubszych nawet umysłach wszystkiego z czasem dokazać może. Prawda jest, że w samych początkach trudno było pospólstwo od wszelkiey nowości wzdrygaiące się, a do zastarzałych chociaż mniey dla siebie pomyślnych zwyczajów przywiązane do tego wszystkiego nakłonić, ale stałe y bez żadney napotym odmia-

mia-

miany raz uczynionego postanowienia utrzymywanie, skuteczną wzięło exekucyą, y dało pochop Wieśniakom *Pawłowskim* do myślenia o sposobie, którymby mogli nayżywszą wdzięczność swoią nayprzyzwoiciey oświadczyć, y trwałą oneyże w dalsze czasy pamiątkę zostawić. Tym celem sprowadzony kosztem Włości *Pawłowskiey* marmur znayduiący się teraz w Kaplicy *Pawłowskiey* miał mieć na sobie wyryty następuiący napis:

„ Pawłowi Xaweremu Hrabi BRZO-
„ STOWSKIEMU Referendarzowi W. X.
„ Litt: Panu, a raczey Oycu swemu lito-
„ ściwemu, że nas poddanych pierwszym
„ w Kraiu przykładem z niewolniczey
„ oswobodził służby, że nam Boga przez
„ wiarę od zabobonow oczyszczoną, y
„ nas samych za ludzi dał poznać, że spra-
„ wiedliwym, roztropnym y łagodnym
„ rządem uczy nas żyć, obcować y mie-
„ szkać po ludzku, że nas z nędznego

„ przed-

„ przedtym ſtanu wyprowadziwſzy o-
„ świecił przez rolnictwo prawdziwego
„ w ziemi ſzukać maiątku, że na wſpar-
„ cie niedoſtatku naſzego, Skarb Miłoſier-
„ dzia ſwoim nakładem miłościwie zało-
„ żyć raczył, że dziatki naſze pieczoło-
„ witością Jego w Szkole Wieyſkiey na-
„ uczywſzy ſię Katechizmu, czytania, pi-
„ ſania y liczby lepiey poznawać będą
„ Chrześciańſkie y ſtanu ſwego powinno-
„ ści. Tylą łaſkami ſamą nadzieię prze-
„ wyższaiącemi obdarzeni Wieśniacy
„ *Pawłowſcy* Panu dobroczynnemu Rząd-
„ cy sprawiedliwemu, w poddańſtwie
„ ſwoim miłośnikowi ludzkości, w tey
„ świątnicy na dowod wiekopomney
„ wdzięczności kamień kładą, y błagal-
„ nych do Nieba rąk z potomkami za Do-
„ broczyńcę ſwego wznoſić nie przeſtą-
„ ną.

MDCCLXXIV.

O tym zamyśle Włoscianow *Pawłow-ſkich* dowiedziawſzy ſię Paweł Xawery,

„ zgro-

zgromadzić ſię im do ſiebie kazał, y w przytomności ich to uczynił oświadczenie „ Mili Obywatele Włości *Pawłow-*
„ *ſkiey!* Dało mi ſię ſłyſzeć, że wy uprzey-
„ mością zdięci chcecie przyozdobić Ka-
„ plicę *Pawłowſką* kamieniem marmuro-
„ wym, a na nim jakąś dla mnie zoſtawić
„ pamiątkę. Jeśli to dla Boga w świą-
„ tnicy Jego czynicie, wdzięczen wam
„ jeſtem, jeśli zaś tylko dla mnie, oba-
„ wiam ſię, żeby pobożne chęci przez
„ próżność w odpłacie wieczney nadwe-
„ rężone nie były. Czyńcie tą myślą y
„ ſercem, którym ja dla was wſzyſtko
„ czyniłem, a uznacie, że nie żadna cheł-
„ pliwość, nie prywata żadna powodem
„ mi do tego była, lecz naypierwiey praw-
„ dziwa Religia, która nakazuiąc Boga
„ kochać, rozkazuie oraz kochać bliźnie-
„ go. Kocham y wiecznie kochać pragnę
„ Stwórcę mego; ulubiłem was z tego po-
„ wodu, że powſzechny Prawodawca tak

„ mieć

„ mieć chce; życzę ſobie ile możności
„ moiey być wam y w obeyściu ſię do-
„ mowym, y w wychowaniu dziatek y
„ w potrzebach waſzych na pomocy, któ-
„ re Bogu dzięki mniey was teraz jak
„ przedtym przyciſkaią. To pewna, że
„ kocham was jak bliźnich moich z po-
„ wodu Wiary Swiętey, kocham was
„ przez ludzkość jako twory mnie podo-
„ bne, y dla tego uſiłuię widzieć was y
„ potomſtwo waſze z dzikości wyzute,
„ a do Narodu ludzkiego, do Chrześciań-
„ ſkich nie zabobonnych obyczaiow wca-
„ le ſię zbliżaiące. Niech Bóg miłoſierny
„ moie zamyſły do ſkutku przyprowa-
„ dzić, waſze chęci raczy błogosławić.
„ wdzięczen wam ieſtem za też ſamą
„ myśl, która do poſłuchu mojego przy-
„ chodzi: a to nie dla tego, że mnie wiel-
„ bić przez marmur zamyſlacie, lecz z-
„ tey przyczyny, że już ślady ludzko-
„ ści w was poznaię. Wieciesz co mi nay-
„ milſzego uczynicie? oto Bogu y Koś-
„ cio-

„ ciołowi iego przez zachowanie pier-
„ wſzych y drugich przykazań święto-
„ bliwie ſłużcie, Krolowi P. N. M. wier-
„ nie poddani bądzcie, powinności ſtanu
„ waſzego ſzczerze dopełniaycie; ſtar-
„ ſzych, żony, dzieci y czeladkę waſzą
„ kochaycie, w rozſądnym goſpodarſtwie
„ przez uprawę y użycie roli maiątku
„ waſzego ſzukaycie oszczędnie dobra
„ waſzego używaycie cudzego nie pra-
„ gniicie, dzieciom jak naybogoboyniey-
„ ſze wychowanie dawaycie, a upewniam,
„ że milſzą mi daleko rzecz zrobicie, niż
„ gdy kamienie nie wiedzieć z jakiemi na-
„ piſami dla mnie położycie. Niech Bóg
„ w pracach goſpodarſkich będzie wam
„ pomocą, a ja za łaſką jego wſpierać was
„ nie przeſtanę.

Nie mogę zataić, że na odgłos tey nowey w *Pawłowie* Ekonomiki nie tylko w pobliżſzym ſąſiedztwie, ale y opodal ſkolicznie głośne powſtały ſzemrania: jedni

zgo-

zgoła ganili uwolnienie od poddaństwa chłopow mówiąc, iź nadanie wolności otwiera im drogę do opuſzczenia mieysca; drudzy za śmieſzną y niepożyteczną ſądzili oſobliwość, inni za nieiakieś prawa poſpolitego naruſzenie poczytali. Ale oprócz tego, że nad wſzyſtkie Narodowe prawa ważnieyſze jeſt prawo miłości bliźniego, które w Chrześciaństwie niewolnictwa nie cierpi, y prawo ludzkości, które z podobnemi ſobie iſtotami każe łagodnie ſię obchodzić, iż pominę, że nie tylko żaden z Włościanow *Pawłowſkich* nie odmienił mieyſca, ale z większą jeſt dla Dworu ſwego wiernością y przychylnością, że coraz więcey nowych goſpodarzow garnie ſię do *Pawłowa* y oſiada; doſyć będzie na tey jedney odpowiedzi, że Nayiaśnieyſzy STANISŁAW AUGUST ſzczęśliwie dziś panuiący, który głębokim przenikunieniem ſwoim nie z powierzchowności, ale z gruntu y zamierzonego celu zwykł

o rze-

o rzeczach ſądzić raczył tę plantę Ekonomiki approbować: gdy albowiem chciał o całym jey ułożeniu bydź uwiadomionym; w tych pełnych Pańſkiey łaſkawości wyrażeniach rozkazał napiſać do Dziedzica *Pawłowſkiego* „ Mci Xięże Referendarzu „ W. X. Litt: uczyniłeś Wmć Pan rzecz „ przyiemną dla mnie, przyſyłaiąc, jak żądałem, uſtawy dla Włości ſwoiey *Pawłowa*, oraz y dzieło z uwag Ekonomicznych zebrane: co tym miley przyimuię, iż żywiołem jeſt duſzy moiey uſzczęśliwienie ſpołeczności ludzkiey, y „ czuię w ſercu radość, gdy zacny Obywatel oświecenia ſwego na ten koniec „ używa, y powſzechności udziela &c. „ Dan w Warſzawie 20. Februar: 1775.

Lecz czas już przeſtać Czytelnika tą nową *Pawłowſką* Ekonomiką fatygować. Niechciał na tym jednym przeſtawać PAWEŁ XAWERY, ażeby ſamych Wieśniakow *Pawłowſkich* uſzczęśliwił, wy-

pro-

prowadząc ich z ſtanu upodlenia, w któ• rym zoſtawali, ale chciał być jeſzcze całemu Kraiowi pożytecznym. Chętnie zatym ofiarował koſzt na wydrukowanie w Polſkim języku Hiſtoryi Polſkiey przez *Solignaka* po Francuſku napiſaney. *Logiki* od X. *Narbuta* Polſkim językiem napisaney. tudzież Traktatu *Seneki* o Łaſkawości y Gniewie. Zebrane od Dziada ſwego Konſtantego Biſkupa Wileńſkiego z Liſtow y Ordynacyi Papiezkich wiadomości dla WW. PP. Zakonnych przedrukować kazał, aby tak potrzebne y ſtan Panien Bogu poświęconych wielce intereſſuiące dzieło, o którym już ledwie iſkierka pamięci pozoſtała była, za czaſem nie zginęło. Nie kontentuiąc ſię zaś cudzą pracą, cokolwiek mu od nieuchronnych powinności y zabaw zbywało czaſu, łożył na tłumaczenie kſiążek Francuſkich y Włoſkich, które za pożyteczne Kraiowi oſądził. Przetłumaczył więc y wydał *in pu*=

blicum

blicum Dzieło o Rolnictwie P. *Duhamel:* Dzieło pod tytułem: Człowiek uniwersalny. *Baltazara Gracyana:* Dzieło pod tytułem: Nauka dla nowych Spowiedników: naostatek dzieło pod tytułem: Zabawka przystoynego człeka. Pisał Odę na Koronacyą panuiącego Króla. List do Marszałka generalney Konfederacyi W. X. L. w r. 1767. Pisał wiersz, który nie jest wydrukowany z okazyi okropnego przypadku Królewskiego w r. 1771. d. 3. Listop: Teraz ciesząc się z nieprożno strawionego czasu, y skutku pomyślnego dobrych dla społeczności intencyi swoich. a naybardziey z Łaskawych Nayiaśnieyszego Pana na siebie względow, zakłada w *Pawłowie*, gdzie zwykł rezydować, nie wielki, ale w pięknym y wspaniałym guście Rzymskim Pałác Architekturą do reguł porządku Doryiskiego stosowaną. Liczy Paweł Xawery lat wieku swego 37.

ROBERT Syn trzeci JOZEFA Piſarża W. W. X. Litt: Kawaler Orderu Lwa złotego urodził ſię w Michaliſzkach dnia 7. Czerwca w roku 1743. Był Pułkownikiem Petyhorſkim y Huſarſkim w Woyſku W. X. Litt: ma lat 33. Zona jego ANNA z *Platerow* Kaſztelanka *Trocka* za dyſpenſą w drugim pokrewieńſtwa ſtopniu z linii poboczney zaślubiona w Roku 1773 dnia 6. Stycznia w *Kraſlawiu*. Bracia jey rodzeni: JOZEF Piſarz Polny W. X. L. ma za ſobą KATARZYNĘ *Soſnowſką* Hetmanównę Polną Litt: KAZIMIERZ Staroſta *Inflantſki* ma za ſobą IZABELLĘ *Borchownę* Podkanclerzankę Koronną. Trzeci Brat AUGUST. Sioſtra MARYANNA w Panieńſkim ſtanie.

POTOMSTWO

ROBERTA y ANNY.

1. Syn: LUDWIK ma lat 2.
2. PAWEŁ III. ma rok 1.

CORKI.

1. KORDULA.

DOMY ZKOLLIGACONE z DOMEM BRZOSTOWSKICH
Porządkiem Liter Alphabetowych.

XIĄZĘTA de Bourbon, Błędowſcy, Białłozorowie, Burzyńſcy, XX. Czartoryſcy, Chaleccy, Czapſcy, Czerniecccy' Chodkiewiczowie, XX. Czetwertyńſcy, Czerniſzowie, Dönhoffowie, XX, Dolscy, Dąbrowſcy, Dąbſcy, Dziewałtowſcy, Duninowie, Firlejowie, Gębiccy, Hilzenowie, Horſcy, Humieccy, Jabłonowſcy, Iſaykowscy, Jelſcy, Judyccy, Kamieńſcy, Kędzierzawſcy, Kaſzycowie, Kraſińſcy, Konieccpolſcy, Koreccy, Korycińſcy, Kochowſcy, Koſtkowie, Komarowie, Kryſzpinowie, Kurczowie, Leduchowſcy, Leſſowie, Leſzczyńſcy, Xiążęta Lubomirſcy, Lubeccy, Maſsalſcy, Makowieccy, Mleczkowie, Mycielſcy, Miſoccy, Mniſzchowie, Mo-

ſtow-

ſtowſcy, Nagurſcy, Narbutowie, Naruszewiczowie, Oſkierkowie, Olendſcy, Ogińſcy, Pacowie, Platerowie, XX. Poniatowſcy, Pakoſzowie, Paninowie, Potoccy, Pociejowie. Przezdzieccy, Popielowie, Poźniakowie, Puzynowie, Rajeccy, Radziejowſcy, XX. Radziwiłłowie, Rzewuſcy, Rudominowie, Sadowſcy, Sapiehowie, Swidzińſcy, Sobieſcy, Szembekowie, Szweykowſcy, XX. Sanguſzkowie, Szoſtakowie, Sztuardowie, Suliſtrowſcy, Tarłowie, Towiańſcy, Tyſzkiewiczowie, Turowſcy, Warſzyccy, XX. Wiſzniowieccy. Woynowie, Wołłowiczowie, XX. Woronieccy, Wielohurſcy, Wołodkowiczowie, XX. Zaſławſcy, Załuſcy, Zawiſzowie, Zabowie, Zienkowiczowie.

STARO-

❀) o (❀

STAROSTWA
Y
DOBRA DZIEDZICZNE,
Które ſą, albo dawniey były w poſseſſyi
DOMU BRZOSTOWSKICH.

STAROSTWA: Byſtrzyckie, Daugowſkie, Orańſkie, Puńſkie, Płotelſkie, Międzyrzyckie, Propoyſkie, Radoſzkowſkie, Sokołowſkie, Mścibowſkie, Miadziolſkie, Opeſkie, Subockie, Koniawſkie Sokolſkie, Smilgieſkie, Kazuńſkie.

DOBRA: Serwecz, Michaliſzki, Dubniki, Worona, Goza, Paleſtyna, Łyntupy, Sitco, Dołhinow, Duniłowicze, Wołkołata, Zawlicze, Zachacie, Moſarz, Michalce, Chwaſtow, Koroby, Szydłowice, Karolin, Dąbrowica, Torczyca, Białozorka, Czarnożyły, Waka, Rzeſza, Datnow, Tereſpol, Derewna, Lubieſzow, Kamień, Włochy, Zareże, Da-

Darew, Połpiany, Oſzmiańcow, Niedorofzlany, Stracze, Pirwiliſzki, Zakubielow, Kraśno, Troſzczany, Budrony, Maſſalony, Miłoſzczany, Waſilewſzczyzna, Poniatowſzczyzna, Hołowczyn, Podberezie, Morchaty, Sadkowicze, Koty, Narty, Zakrzew, Brogow, Klonow Poniemoycie, Syrwiliſzki, Szkorbuciany, Zamoſza, Lorenſow, Pryśno, Szerścin, Lipnicze, Wiązowa, Miedniki, Wałucie, Jgielicze, Połonik, Korzyść, Merecz-Pawłow. W zaſtawie od XX Radziwiłłow: Głębokie, Zuprany, Nowoſiołki, Rubieżewicze.

PAŁACE w MIASTACH

w Warſzawie jeden teraz w poſſeſſyi Domu Hilzenow, w Wilnie odeſzłych Pałacow 2. Kamienic 3. y Dworek 1. w poſſeſſyi Pałac 1. y Kamienic 3. w Grodnie 1.

FUN-

✲)o(✲

FUNDUSZE
OD
IMIENIA BRZOSTOWSKICH
poczynione w Litwie.

W Michaliſzkach Kanonikow Regularnych S. Auguſtin: de Pænit: Konſtytucyą r. 1653. approbowany.

W Minſku XX. Jezuitow Konſtytucyą 1683. approbowany.

W Trynopolu OO. Trynitarzow.

W Datnowie OO. Bernardynow.

W Woronie Filia do Kòścioła Parafialnego w Wornianaah należąca.

W Wilnie Altaryi dwie: w Kościele Katedralnym y S. Jana.

W Trokach Altaria w Kościele XX Dominikanow

W Oranach Plebania

DA-

DAMY z IMIENIA

BRZOSTOWSKICH

Za mąż wydane w inne Domy.

W Dóm SULLISTROWSKICH, KOMAROW, KĘDZIERZAWSKICH, KAMIENSKICH, MAKOWIECKICH, PRZECŁAWSKICH, DZIEWIAŁTOWSKICH, KORYCINSKICH, RADZIEJOWSKICH, DONHOFFOW, LESZCZYNSKICH, KRYSZPINOW, OGINSKICH, PLATEROW, PUZYNOW, OSKIERKOW, JELSKICH, KOCHOWSKICH, POTOCKICH.

✻) ∘ (✻

DAMY
Które z innych Domow przez zamęście weszły w Dóm
BRZOSTOWSKICH.

Z Domu TUROWSKICH, CZERNICKICH, DUNINOW, RAJECKICH, GĘBICKICH, MLECZKOW, HORSKICH, WOYNOW, POCIEJOW, SADOWSKICH, OGINSKICH, XX. RADZIWIŁŁOW, PLATEROW.

URZĘ-

✲)o(✲

URZĘDY w DOMU BRZOSTOWSKICH. w W. X. Lit.

Biſkupſtwo Wileńſkie, Biſkupſtwo Smoleńſkie, Kanonie Wileńſkie po razy dwa, Opactwo Mogilnickie, Proboſtwo Trockie, y Turgielſkie.

Woiewodztwo Trockie, Kaſztelania Trocka razy dwa. Woiewodztwo Inflantſkie, Podſkarbſtwo W. X. L. Kaſztelania Połocka, Kaſztelania Mściſławſka, Sekretarſtwo W. Lit. Referendarſtwo Lit. razy trzy, Piſarſtwo W. Lit. razy ſześć, Koniuſtwo W. Lit. Stolnikoſtwo, y Podſtolſtwo.

Woyewodztwo Wileńskie

Staroſtwo Grodowe Oſzmiańſkie pięć razy, Staroſtwo Grodowe Wolkowyſkie dwa razy.

Mar

Marſzałkowſtwo Trybunału Gł. W. X. Lit. Marſzałkowſtwo Konfederacyi Generalney Lit. dwa razy, Poſelſtwo Wielkie ná Stolicę Moſkiewſką razy trzy, Kommiſſarſtwo do Traktatow z Moſkwą razy dziewięć, Generalſtwo-Leytnantowſtwo razy dwa, Pułkownikoſtwo Autoramentu cudzoziemſkiego razy trzy, Pułkownikoſtwo Chorągwi Huſarſkich y Petyhorſkich razy ſiedm. Poſelſtwa na Seym, Deputacye na Trybunał &c. Orderow rożnemi czaſy otrzymanych dziewięć.

)o(

OSOBY MĘSKIEY PŁCI PROCZ NIEMOWLĄT ZMARŁE.

KRZYSZTOF BRZOSTOWSKI *
JAN *
ŁUKASZ *
EMMANUEL EUSTACHI.
CYPRYAN PAWEŁ *
JAN KAZIMIERZ *
KONSTANTY KAZIMIERZ ✝
JAN WŁADYSŁAW *
BAZYLI.
HIERONYM.
KAZIMIERZ III.
EMMANUEL II.
ANTONI ✝
KONSTANTY BENEDYKT *
JOZEF *
STANISŁAW *

NB. Gwiazdeczki znaczą żonatych, krzyżyki duchownych, imiona bez żadnego znaku młodzianow.

OSO-

✡)o(✡

OSOBY PŁCI MĘSKIEY ZYJĄCE.

ADAM BRZOSTOWSKI *
MICHAŁ *
PAWEŁ XAWERY ✝
ROBERT *
JAN II.
MICHAŁ II.
ALEXANDER.
XAWERY II.
KONSTANTY III.
MICHAŁ III.
LUDWIK.
PAWEŁ III.